ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ. ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966 Ἀριθμ. φύλλου 48)49 ΕΤΟΣ Γ.΄ ΒΑΣ. ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑΣ Ὀπλαυχηγός Γραφεία: ΗΠΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ΟΔΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος δὲν εἶναι σήμερα λιγώτερο ἐπικίνδυνος ἀπ' ὅτι ἦτον τὰ 1942—1945, 1947—49. Οἱ σκοποὶ τοῦ μένουν ἴδιοι. Ἐπαγρυπνῆτε πάντα.

ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑΣ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΘΕΣΠΡΩΤ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 57 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3242.460

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ

Ἡ Α.Μ. ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τὴν 1ην τοῦ ἔτους —ὡς εἴθισται— ἔκανε διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τὸν Λαόν Του.

Ἐδόνησε τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων τὸ Βασιλικὸν Διάγγελμα.

Οἱ νομιμόφρονες Ἕλληνες τὰ ἑκατομμύρια τῶν πατριωτῶν ἠσθάνθησαν ἀγαλλίασιν ἀγαικούφισιν, ἱκανοποίησιν.

Ἐκάλεσεν ὁ Λαοφιλὴς Βασιλεὺς τὸν ὑπερήφανον Ἕλληνα ὑπήκοον αὐτὸν ποὺ ἀγαπᾶ τὴν πατρίδα του, αὐτὸν ποὺ γεννήθηκε σ' αὐτὸν τὸν τόπο καὶ νοιώθη καιμάρι ὅταν ἀναλογίζεται ὅτι εἶναι ἀπόγονος ἐνδόξων προγόνων, ἐνδόξου παρελθόντος.

Τὸν ἐκάλεσεν νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὰ εἰρηνικὰ του ἔργα. Νὰ δώση τὸ ἅπαν τῆς ἐνεργητικότητάς του, διὰ ν' ἀποδώση στὸ ζενὶθ τὴν ζωτικότητά του διὰ τὴν πρόοδο, διὰ τὴν εὐημερία τοῦ τόπου.

Τὸν ἐκάλεσεν νὰ ἀπορρίψη πᾶσαν μὴ δημιουργικὴν ἐνέργειαν.

Τὸν ἐκάλεσε, νὰ προστατεύση τὴν εἰρήνην, τὴν γαλήνην, τὴν ἀσφάλειαν διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἐπιδοθῶμεν ἀπερίσπαστοι στὸ ἔργον τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς μας εὐημερίας.

«Νὰ προστατεύσωμεν τὸ πολίτευμα ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς του» εἶπεν μεταξὺ των ἄλλων.

Ἐπίσης: «Ὁ κομμουνισμὸς ἀποτελεῖ μίασμα γεννηθὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἐμπνεόμενον καὶ κινούμενον ἔξωθεν. Ἠθική του εἶναι τὸ ψεῦδος καὶ ἡ προδοσία. Μολύνει καὶ καθιστᾶ ἀνύποπτον ἐχθρὸν τῆς πατρίδος πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτόν, ἄτομον ἢ ὁμάδα, πάντα καλὸν Ἕλληνα μὴ διαβλέποντα τὸν κίνδυνον...».

Καὶ ἐχαλώθησαν οἱ ἐχθροὶ τῆς ὁμολότητος. Οὐρλιάζουν, οἱ σειρῆνες τοῦ ἐρυθροῦ κιτρινισμοῦ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν συνοδοιπόρων.

Καὶ ἐπιτίθενται ὁμαδικὰ — οἱ δολοφόνοι χιλιάδων Ἑλλήνων— ἐναντίον τοῦ Βασιλέως, ἐναντίον τοῦ Ολυμπιονίκου Κων σταντίνου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἐναντίον τοῦ Κυβερνήτου, τοῦ πολιτεύματος, τῆς Δημοκρατίας.

Γιατί;

Διότι ὁ Βασιλεὺς ὡς θεματοφύλαξ τοῦ Συντάγματος ζητεῖ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ νὰ συγχωρῆ ἀλλὰ νὰ μὴ λησμονῆ.

Καὶ οἱ κομμουνισταί;

Αὐτοὶ θέλουν καὶ ἔφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ νέο αἱματοκύλισμα. Θέλουν ὁ Λαὸς νὰ λησμονήση τὰ ἀκατονόμαστα ἐγκλήματά τους.

Νὰ λησμονήση τὸ ὄργιο τῶν δολοφονιῶν, τῶν σφαγῶν, τῶν ἐκτελέσεων, τῶν βασάνων ποὺ ἐγέμιζαν μὲ ζῶντας πατριώτας, τὴν πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ ποὺ κλείστηκε μὲ ἑκατοντάδες ἀθώους Ἕλληνες, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ διότι ἦσαν «ἀντίδραστικοί» καὶ πίστευαν στὴν Ἑλλάδα, τὴν Οὔλεν, τὸ σκοπευτήριον.

Νὰ λησμονήση ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅλες τὶς προδοσίες καὶ τὰ σύμφωνα συνεργασίας μὲ τοὺς κατακτητὰς ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους, τοὺς ΝΑΖΙ τῶν Γερμανῶν, τοὺς φασίστες τοῦ Μουσουλίνι, τοὺς συντρόφους τῶν Βούλγάρων καὶ Ἀλβανῶν τοῦ Ντοῦσαν Δασκάλωφ καὶ τοῦ Ἐμβὲρ Χότζα τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Νὰ λησμονήση ποὺ ὅταν ὁ ΕΔΕΣ ἐμάχετο ἐναντίον τῶν γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν, οἱ ἐλασίτες τὸν κτυποῦσαν πισώπλατα καὶ ἔλεγαν στὸν Ζέρβα: «Γιὰ μᾶς ἐχθρὸς δὲν εἶναι ὁ γερμανὸς ἀλλὰ ἐσύ».

Νὰ λησμονήση ὁ τυραννισμένος καὶ πενθῶν ἀπ' αὐτοὺς λαὸς τὰ χαλάσματα, τοὺς ἐμπρισμοὺς, τὶς λεηλασίες, τὶς ἀνατινάξεις κτιρίων, γεφυρῶν, τὰ σπίτια του.

Νὰ λησμονήση ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν φοβερὸν συμμοριτοπόλεμον ποὺ μᾶς ἐπέβαλλε ὁ σλαυόδουλος κομμουνισμός, μὲ τὶς χιλιάδες τῶν νεαρῶν παλληκαριῶν μας στρατιωτῶν καὶ πατριωτῶν ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὸ δολοφονικό τους «ἀδελφικὸ» βόλι.

Νὰ λησμονήση ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐξόρμηση τῶν κομμουνιστικῶν ὁρδῶν ἀπὸ τὰ αἱματοβαμμένα σύνορά μας.

Νὰ λησμονήση τὸ Μπούλκες ποὺ ἔβγαζε φουρνιὲς ἀπὸ στελέχη ποὺ πλαισίωναν τοὺς ἀναρχικοὺς συμμορίτας.

Ἀλήθεια, Γιὰ σταθῆτε...

Τὶ δουλειὰ εἶχαν τὰ «πατριωτάκια» αὐτὰ ἐκεῖ στὴ ξένη χώρα ποὺ ἀφοῦ τελείωναν τὶς «σπουδὲς» των δηλ. πὼς νὰ κτυποῦν πισώπλατα, πὼς νὰ ὁδηγοῦν στὶς σφαγὲς τοὺς συμμορίτες πὼς νὰ μὴ ἀφήνουν τίποτε τὸ ὄρθιο, πὼς νὰ ἁρπάζουν τὰ 28.000 Ἑλληνόπουλα, καὶ νὰ τὰ στέρνουν στὶς χῶρες τῶν συμμάχων τους σλαύων, γιὰ νὰ γίνουν γενίτσαροι, πὼς νὰ δολοφονοῦν τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων Χρ. Λαιδᾶν, πὼς νὰ δηλητηριάζουν μὲ τὰ ἀντεθνικὰ κηρύγματά τους τὴν Ἑλληνικὴ νεολαίαν πὼς; πὼς; πὼς; καὶ δὲν ἔχει τελειωμό...

Τὶ ἤθελαν αὐτὲς τὶς σχολὲς σὲ ξένη χώρα;

Νὰ λησμονήσ ὁ λαὸς αὐτός, ὁ φιλήσυχος καὶ νομοταγὴς ἄνθρωπάκος, ὁ ἀστός, ὁ ἀγρότης, τὸ γεροντάκι, ἡ νοικοκυρά, ὁ ἐπαγγελματίας ὅλα αὐτά.

Καὶ ἀκόμη.

Τὶς ὀχλοκρατίες τῶν πεζοδρομίων ἐκμεταλλευόμενοι τὶς πολιτικὲς ὀξύτητες (παράθεμάτες) τῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων νὰ σταματοῦν τὴν κυκλοφορία, νὰ καταστρέφουν μὲ τοὺς λαμπράκηδες τὶς προθῆκες τῶν καταστημάτων, νὰ πυροβολοῦν τ' αὐτοκίνητα, νὰ κάνουν ὁδοφράγματα, νὰ ρίχνωνται κατὰ ἀθώων πολιτῶν, νὰ κτυποῦν, τὰ ὄργανα τῆς τάξεως νὰ ἀπειλοῦν ὑπουργοὺς βουλευτάς, νὰ μεταβάλουν τοὺς ἱεροὺς χώρους τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν καὶ τοῦ κοινοβουλίου σὲ ζούγκλα ἀναρχισμοῦ σὲ ἀρένα ταυρομαχιῶν, νὰ ἀπειλοῦν, νὰ τρομοκρατοῦν καὶ τελευταῖα, τὸ ἀνασιότερον, τὸ ἀνεθνικότατο ἀντιθρησκευτικόν, μένος των (ὁ ἐχθρός ων, ἡ θρησκεία, τὸ «ἀφιόνι» τῶν λαῶν, ὅπως λένε) νὰ ποδοπατοῦν τὰ ἱερὰ σκεύη, τὰ ἱερὰ ἄμφια στὸν Πειραιὰ τὴν ἡμέρα τοῦ καθηγιασμοῦ τῶν θαλασσίων ὑδάτων, τῶν Θεοφανείων.

Αὐτοὶ νὰ ὀργιάζουν συνεχῶς.

Οἱ ἄλλοι, ὁ ἐθνικόφρων νομοταγὴς λαὸς νὰ συγχωρῆ συνεχῶς καὶ νὰ λησμονῆ συνεχῶς.

Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις;

Γιατὶ πάντα ὑποχωρητικότης ἐκ μέρους μας, ἐνῶ αὐτοὶ πάντα οἱ ἴδιοι, πάντα ἀναρχικοί, πάντα ἀμετανόητοι, πάντα ἐπιζητοῦντες τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ προσαγωγὴν τῆς ἀνωμαλίας, τῶν πολιτικῶν παθῶν;

Ἰδοὺ διατὶ ἐξαπέλυσαν τὴν ἀνόσιον καὶ συνδιασμένην ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Θρόνου, ἐναντίον τοῦ Στέμματος.

Διότι ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησεν τὴν προστασίαν τοῦ πολιτεύτος ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς.

Καὶ ἐσωτερικοὶ ἐχθροὶ εἶναι αὐτοί, οἱ κομμουνισταί.

Γι' αὐτό.

Ἀλλὰ ἂς μὴ λησμονοῦν καὶ αὐτοὶ —ἡ σειρὰ τους τώρα— ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ πολύπαθος ἀπ' αὐτοὺς λαὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψη στοὺς πράκτορας ξένης ἰδεολογίας, στοὺς πράκτορας ξένων δυνάμεων νὰ θέσουν χείρα στὸ ΣΤΕΜΜΑ.

Διότι τὸ ΣΤΕΜΜΑ συμβολίζει τὴν κραταιά, τὴν πανίσχυρη δύναμη τῆς Ἑλλάδος, συμβολίζει τὴν ἑνότητα τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, συμβολίζει τὸν ἡρωϊκὸν λαόν, συμβολίζει τὸν Ἐθνικὸν Στρατόν, συμβολίζει τὴν ἕνωσιν τῶν Πανελλήνων.

Καὶ εἶναι ἰσχυρὰ ἡ Ἕνωσις ὅταν ἡ πατρὶς κινδυνεύει.

Διότι ἰσχύει πάντα τὸ:

«ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΗ».

Κάτω λοιπὸν τὰ χέρια, ἀναρχικοί, ἀπὸ τὸ ΣΤΕΜΜΑ.

«Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΑΝ ΟΙ "ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΙ" ΑΛΒΑΝΟΤΣΑΜΗΔΕΣ

Οἱ Ἀλβανοτσάμηδες.

Αὐτοὶ οἱ ἀχάριστοι.

Αὐτά τὰ χαϊδεμένα παιδιὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος!

Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν περισσότερα προνόμοια ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ὑπηκόους!

Οἱ ἀγάδες!

Οἱ ἀφεντάδες!

Οἱ πλούσιο τῆς Τσαμουριᾶς!

Οἱ τσιφλικάδες τῆς Θεσπρωτικῆς γῆς!

Ζοῦσαν «μπεῖκα». Ἦσαν ἄν καὶ ἀλλόθρησκοι, οἱ προνομιοῦχοι.

Ὅσοπου μιὰ μέρα ἔδειξαν τὰ αἱμοβόρα ἐντισκτά τους. Ὅσοπου ἔγιναν προδότες τῆς πατρίδος των. Ὅσοπου ἔγιναν σύμμαχο τῶν Γερμανοϊταλῶν.

Πρόδοσαν.

Ἐγκλημάτησαν.

Ἐβίαζαν —πυροβολοῦσαν — ἐκβίαζαν.

Ἔγιναν οἱ κακοὶ καὶ τρομεροὶ ἐφιάλτες τῶν καλῶν πατριωτῶν, τῶν συμπατριωτῶν τους τῆς Τσαμουριᾶς. Τῶν Θεσπρωτῶν.

Χιλιάδες τὰ θύματα.

Χιλιάδες οἱ ἐκβιασμοί.

Χιλιάδες οἱ δολοφονίες.

Χιλιάδες οἱ ληστεῖες.

Χιλιάδες τὰ στίπια ποὺ κάψανε.

Χιλιάδες αἱ λεηλασίαι.

Συναγωνίζονταν στὸ ὄργιο αἵματος τοὺς γερμανοὺς ναζῆδες καὶ τοὺς μελανοχίζοντες τοῦ φασισμοῦ, τοῦ Μουσουλίνι, καὶ τοὺς ἐαμοσλαύους τοῦ Κ.Κ.Ε. λὲς καὶ ἔβγαζαν τὸ «ἄχτι» τους γιατὶ αὐτὴ ἡ μακρὸ θυμος πατρίδα, αὐτὴ ἡ γλυκειὰ μάνα τους ἡ ΕΛΛΑΔΑ ποὺ τοὺς εἶχε ἀγκαλιάσ η μὲ τόση στοργή, αὐτὴ ἡ πονετικὴ μητέρα ποὺ δὲν ἔκανε διάκριση ἀπὸ τὰ γνήσια παιδιά της τοὺς εἶχε ἀγκαλιάση μὲ περισσότερη θέρμη, περισσότερη λατρεία— νόθα αὐτὰ— περισσότερη φροντίδα.

Καὶ τῆς ἔμπιξαν τὸ στιλέτο τῆς ἀχαραστίας στὶς ματωμένες σάρκες της.

Γίνανε «μητροκτόνοι»!

Στέναξε ὅλη ἡ ἄμοιρη Θεσπρωτία ἀπὸ τὸν βραχνὰ αὐτόν.

Παντοῦ ἄχνιζαν τὰ ἐρείπια τῆς μανίας των.

Γυναῖκες γεροντοι, παιδιὰ πότισαν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν σκλάβα γῆ.

Κάθε οἰκογένεια θρήνησε καὶ ἀπὸ μιὰ ἀγαπημένη ψυχή.

Τὰ βογγητὰ καὶ οἱ κλαθμοὶ γίνονε ὁ καθημερινὸς μακάβρος ἦχος τῶν Θεσπρωτῶν. Τὶ νὰ πρωτοθυμηθῆ κανεὶς ἀπὸ τὰ ὄργια αὐτὰ ποὺ εἶχαν ἐπιπέση μὲ τόση μανία στὸ πληγιασμένο σῶμα τῆς πατρίδος των;

Χειρότερον δυνάστες χειρότεροι ἐγκληματίες, χειρότεροι ἐκβιαστὲς δὲν ἔχουν ξαναπεράση ἀπὸ τὸ «ἔρμο» αὐτὸν τόπο.

Καὶ ὅταν τὰ παλληκάρια τοῦ λαοῦ τῆς Θεσπρωτίας τὰ ἀγνὰ ἀνταρτόπουλα τῆς Ἐλευθέρας Ὀρεινῆς Ἑλλάδος τοῦ ΕΔΕΣ ἀνέβηκαν στὰ βουνὰ γεμάτα ἀγανάκτηση κα ἰδίψα γιὰ ἐκδίκηση τότε ἔνοιωσαν, αὐτοί, οἱ ἀλβανοτσάμηδες, νὰ τρέμουν τὰ μπατσάκια τους ἀπὸ φόβο καὶ ἀγωνία, Τότε ἔνοιωσαν ὅτι οἱ σταυραετοὶ τῶν ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ γρήγορα θάπαιρναν τὴν τρομερὴ ἐκδίκηση τοῦ αἵματος τῶν χιλιάδων θυμάτων ποὺ ἐδημιούργησε ἡ μοχθηρὴ φάρα τους.

Καὶ καλοῦ—κακοῦ ὅταν κατάλαβαν —πονηροὶ ὅπως ἦταν— ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως σήμωσε, ἐγκατέλειψαν τὴν προδομένη πατρίδα, ἄφισαν κανυγημένοι ἀπὸ τὶς ἐρυνεῖες τῶν θυμάτων τους τὴν γῆ τῆς Θεσπρωτίας, καβάλησαν τὰ σύνορα καὶ πῆγαν κατὰ διαβόλου στὸ ἀρβανίτικο.

Ἔτσι χάρις στὸν ἡρωϊσμὸ τῶν ἐδεσιτῶν ποὺ πῆραν τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους σώθηκε ἡ πατρίδα καὶ ἀπηλλάγη ἡ μαρτυρικὴ Θεσπρωτία ἀπὸ τὸ αἱμοβόρο στοιχεῖο τῶν ἀλβανοτσάμηδων.

Καὶ γέμισε αἰσιοδοξία, γιὰ μιὰ καλύτερη ζωὴ αὐτὸς ὁ τόπος.

—Ἔφυγε ὁ βραχνᾶς —εἶπα με— τοῦ Μαζὰρ Ντῖνο τῆς Παραμυθιᾶς τοῦ Γιασὶ, τοῦ Μαργαριτίου (Γειά σου Βασίλη Μπαλούμη γενναῖο παλληκάρι) καὶ τῶν ἄλλων «τραιῶν» τοῦ τσάμικου.

Καὶ —πάντα χάρις τοῦ αἵματος καὶ τῶν θυσιῶν τῶν πολεμιστῶν τοῦ Ζέρβα— ἔγινε αὐτὴ ἡ διανομὴ τῆς ἐλεύθερης πλέον Θεσπρωτικῆς γῆς στοὺς μέχρι πρότινος «ραγιάδες» στοὺς «γκραικοὺς» τῆς Θεσπρωτίας καὶ στοὺς ἄλλους πατριώτας ποὺ ἦλθαν νὰ κατοικήσουν σ' αὐτή, νὰ ζήσουν ἀπ' αὐτήν.

Καὶ εἴπομε ὅλοι μας:

—Ἀπαλλαγήκαμε ἀπὸ τὸν τσάμη. Ἀπαλλαγήκαμε ἀπὸ τὸν βραχνὰ αὐτόν, τὸν μπαμπούλα, ἀπαλλαγήκαμε ἀπὸ τὸν τσιφλικᾶ ποὺ ρουφοῦσε τὸν ἱδρῶτα μας καὶ περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ κρεμόταν ἡ ζωή μας.

★

Μὰ φαίνεται ἡ μοῖρα δὲν ἀφίνει τὴν γωνιὰ αὐτὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας νὰ ἀπολλαγῆ ὁριστικὰ ἀπὸ τὸν βραχνά της.

Βρυκολάκιασαν οἱ αἱμοβόρες ψυχες τῶν ἀλβανοτσάμηδων

Βρυκολάκιασαν οἱ φυγάδες μητροκτόνοι τῆς πατρίδος.

Ξαναζῆ ὕστερα ἀπὸ 20 χρόνια τὸ ἐθνοκτόνο μίασμα τῶν προδοτῶν ἀλβανοτσάμηδων.

Ἀπλώνεται ξανὰ στὴν δύστυχη Θεσπρωτία τὸ φάσμα τῆς ἀπειλῆς, τῆς ἀσιδοσίας, τῆς ἀγωνίας.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας; ΝΑΙ.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς πλήρους ἐλευθερίας ποὺ ἔδωσε ἡ μεγαλοθυμία τῆς Ἑλλάδος σ' αὐτοὺς ποὺ δήθεν «μεταμοιωμένοι» ξαναγύρισαν στὸν τόπο μας, σ' αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους ποὺ χάριν τῆς «φασιστικῆς» Ἐλλοιδούλας ἔγιναν καὶ πάλι οἱ δήμιο, οἱ ρυθμισταὶ τῆς ζωῆς τῶν «ραγιάδων».

Βρυκολάκιασε ἡ ἐλαίω τοῦ περιβοήτου κυρίου Θεοτόκη τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας ἡ νοοτροπία τοῦ ἐθνοπροδότη ἀλβανο-

«———— ΣΥΝΕΧΕΙΑ
Εἰς τὴν 2α Σελίδα

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΔΕΣ - ΕΔΕΕ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐθνικοῦ ἀγῶνος ΕΔΕΣ Ἰωαννίνων συνταγματάρχης ΑΝΑΣΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ἐκθέτει τὴν δράσιν τοῦ ΕΔΕΣ καὶ τῆς ΕΔΕΕ (Εθ-ΝΕ) στὴν ἐπάρατον ἐχθρικὴν κατοχήν

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ὕλης: Ν. ΡΟΔΙΟΣ

3η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

● Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΕΔΕΕ. —ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΟ «ΜΕΛΛΟΝ»

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος, ἵνα κινήση ἔτι περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων καὶ προσδώση τὴν ἁρμόζουσαν τούτων θέσιν εἰς τὸν διεξαγόμενον Ἐθνικὸν Ἀγῶνα, προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν ἰδίας ἐφημερίδος τῆς ΕΔΕΕ τιτλοφορηθείσης «ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ».

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα ταύτην ἔγραφον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι μὲ ἐθνικὸν περιεχόμενον.

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Ἑλληνοπαίδων ΕΔΕΣ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς μας ὑπῆρξε πολυτιμοτάτη καὶ ἀπέδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα, διότι τὰ Ἐδεσικὰ αὐτὰ Ἑλληνόπαιδα ἦσαν οἱ διοχετευταὶ τοῦ παρανόμως ἐκδιδομένου τύπου τῆς ὀργανώσεώς μας εἰς ἅπαντας τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῶν περιξ αὐτῆς χωρίων.

Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀγῶνος Ἰωαννίνων καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ ὀρεινῇ Ἑλλάδι Γενικὸν Ἀρχηγεῖον τῶν ΕΟΕΑ, ὡς ἐπίσης καὶ ὡς γραφεῖς τῶν διαφόρων Ἐπιτελικῶν γραφείων τῆς Ἐπιτροπῆς μας.

Ἐπὶ πλέον εἴς τινας ἐξ αὐτῶν εἶχεν ἀνατεθῆ καὶ ἡ παρακολούθησις πάσης κινήσεως τῶν Στρατευμάτων τῆς ἐχθικῆς κατοχῆς.

Διὰ τοῦ οὕτω ἐπιτελουμένου ὑπὸ τῶν νέων ἔργου ἐγιγαντοῦτο εἰς τὰς νεαρὰς των ψυχὰς ἡ Ἐθνικὴ πίστις.

● ΠΥΚΝΟΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΔΕΣ.

Ἡ Ἐθνικιστικὴ ὀργάνωσις ΕΔΕΣ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐπύκνωνε τὰς τάξεις της δι' ἀθρόας πρὸς ταύτην προσχωρήσεως ἐξεχόντων ἐν τῇ πόλει προσώπων, ἀλλὰ καὶ διὰ μετατάξεως εἰς ταύτην καὶ δυναμικῶν, μελῶν τῆς ἀντεθνικῆς ὀργανώσεως, ΕΑΜ ἅτινα ὁμολογοῦντα τὴν οἰκτρὰν πλάνην εἰς ἣν ἐτέλουν διὰ τὴν παρεχομένης ὑπ' αὐτῶν βοηθείας εἰς τὸ ΕΑΜ ἀπέδιδον ταύτην εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν ἑτέρας ἀντιθέτου ὀργανώσεως.

● ΟΙ ΑΝΑΝΗΨΑΝΤΕΣ ΕΑΜΙΤΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ —ΑΝΤΕΘΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΕΑΜ—ΚΙΚΕ.

Ἀλλ' εὐθὺς ὡς οἱ ἀνανήψαντες τὲς εἰσῆλθον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ διαπρύσιοι κήρυκες τοῦ πραγματικοῦ Ἐθνικοῦ σκοποῦ τῶν ΕΟΕΑ (ΕΔΕΣ) καὶ οἱ περισσότερον ἀμείλικτοι ἐχθροὶ τοῦ ΕΑΜ φθάσαντες μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐκδώσουν καὶ ἴδιον ἔν τυπον φύλλον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ», ὅπερ κυκλοφορήσαν τὸ πρῶτον τὴν 5 Νοεμβρίου 1943 ἀπετέλεσε πραγματικὸν καταπέλτην κατὰ τῶν ὑπούλων καὶ καταχθονίων ἀντεθνικῶν σκοπῶν τῶν ὀργανώσεων ΕΑΜ —ΕΛΑΣ.

Καὶ ἰδοὺ τὸ πρῶτον κυκλοφορήσαν ἔντυπον:

«ΔΙΑΦΩΤΗΣΙΣ»

Ἔτος —1— Ἀριθμ. Φύλ. 1
Ἰωάννινα 5 Νοεμβρίου 1943

«Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτὲ» λέγει κάποια Λαϊκὴ παροιμία. Κι ἡ παροιμία αὐτὴ βρίσκει ἀπόλυτα τὴν ἐφαρμογή της στὴ σημερινὴ καὶ πρώτη ἔκδοση τῆς διαφωτίσεως ποὺ θ' ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνη πολὺ πιὸ μπροστά.

Ἀλλὰ πιστεύοντας ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι ἀργὰ καὶ ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῶν ἄλλων περιφρεριῶν ποὺ ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες ἤρχισαν μὲ πίστιν καὶ μὲ σύστημα νὰ ὀργανώνεται ἐναντίον τοῦ ἀραν τάστου καὶ τρομεροῦ κινδύνου ποὺ ἀπειλεῖ τὴν πολυπαθῆ μας πατρίδα καὶ ποὺ προέρχεται δυστυχῶς ἀπ' αὐτὰ τὰ σπλάγνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μὲ τὴν καθοδήγησι ἀναξίων καὶ προδοτῶν Ἑλλήνων ἀπεφασίσαμε νὰ διακόψωμεν τὴν σιωπή.

Ἐμφανιζόμενοι δὲ γιὰ πρώτη φορὰ καθαρὰ πλέον στὸν Ἠπειρωτικὸ Λαὸ καὶ γιὰ νὰ προλάβουμε κάθε παρεξήγησι δηλοῦμε μὲ τὸ πιὸ κατηγορηματικὸ τρόπο ὅτι γιὰ τοὺς λόγους ποὺ θὰ ἐκθέσωμε ἀργότερα, δὲν ἀνήκουμε πλέον σὲ καμμία ἀπολύτως πολιτικὴ ὀργάνωση καὶ δὲν ἐξυπηρετοῦμε κανένα πολιτικὸ σκοπὸ καὶ καμμιὰ οὔτε προσωπικὴ οὔτε ὁμαδικὴ πολιτικὴ ἐπιδίωξι καὶ φιλοδοξία.

Ὅπως εἶναι ἤδη γνωστὸν ἐδῶ καὶ κάμποσους μῆνες μέσα στὴ βαρειὰ καὶ ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς σκλαβιᾶς καὶ τῆς ἀφόρητης δουλείας ποὺ ἀνάνδρα καὶ ἀτιμωτικὰ ἔβαλαν στὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα αἱ ὀρδαὶ τῶν Οὔνων καὶ τῶν Φασιστῶν, μέσα στὸ ἐθνικὸ καὶ κοινωνικὸ χάος ποὺ ἐδημιουργήσαν οἱ τραγικὲς συνέπειες τοῦ νέου φοβεροῦ παγκοσμίου πολέμου, κάτω ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπη βία καὶ τὴ φρικτὴ πίεση τῶν Χιτλεροναζιστῶν, μέσα στὴ μελαγχολικὴ ἀγωνία καὶ ἀνησυχία γιὰ τὴ μελλοντικὴ τύχη τοῦ χιλιοδοξασμένου καὶ ἡρωϊκοῦ Ἔθνους μας ξεφοῦντωσε τὸ ἀδάμαστον καὶ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ θέριεψαν καὶ λίγο—λίγο γιγαντώθηκαν ἀκράτητοι καὶ ὁρμητικοὶ οἱ πόθοι γιὰ τὴ Λευτεριά.

Ἀπὸ τὸ ἕνα ὡς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἤρχισε ἄφοβα καὶ μεθοδικὰ ζωηρὴ καὶ τεραστία κίνησις γιὰ τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴ συγκρότησι τῶν Ἑλλήνων σὲ ἀναρίθμητες μόνιμες καὶ ἐφεδρικὲς ἀνταρτικὲς ὁμάδες ποὺ ὅταν ἤρχετο τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου θὰ ξεχύνονταν στὰ βουνὰ καὶ στοὺς κάμπους, στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριὰ καὶ σὰν ἄκρατητος χείμαρρος θὰ σάρωναν καὶ θὰ ἐξόντωναν τὸ βιβρόβορο κατακτητὴ καὶ θὰ ξεκαθάριζαν τὰ ἅγια Ἑλληνικὰ χώματα ἀπὸ τὸ Χιτλερο—φασιστικὸ ἄγος.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀπελευθερωτικῶν αὐτῶν ὀργανώσεων παρουσιάστηκε καὶ ἡ γνωστὴ στὸ τόπο μας ὀργάνωση τοῦ ΕΑΜ ποὺ φιλοδόξησε κι αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της νὰ περιλάβη καὶ νὰ συγ

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ ΥΠΟ ΑΛΒΑΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Οἱ Ἀλβανοτσιάμηδες προστατευόμενοι ὑπὸ τῶν κατακτητῶν καὶ κομμουνιστῶν τοῦ ΕΑΜ ἐπεδόθησαν εἰς ἀφανισμὸν κάθε Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν Θεσπρωτίς καὶ πρὸ παντὸς κατὰ τοῦ κλήρου. Τὴν 4ην Νοεμβρίου 1942 κατόπιν καταγγελίας Ἀλβανῶν καὶ κομμουνιστῶν ἐφυλάκισαν τὸν Μητροπολίτην Παραμυθίας Δωρόθεον. Ὅταν ἀπεφυλακίσθη οἱ Ἀλβανοὶ καὶ πάλιν ἐζητοῦσαν εὐκαιρίαν νὰ ἐξοντώσουν τὸν Δεσπότη εἰς Παραμυθιά. Ἀντιληφθεὶς ὁ φλογερὸς πατριώτης Ἱεράρχης τὸν κίνδυνον κατέφυγε εἰς τὶς ἐθνικὲς ὁμάδες τοῦ Ζέρβα καὶ ἐφρόντιζε πάντοτε νὰ σώση τοὺς Χριστιανούς.

Τὴν 11ην Αὐγούστου 1943 οἱ Ἀλβανοτσιάμηδες (σύμμαχοι τοῦ ΕΑΜ) κατόπιν ἀγρίων βασάνων ἐξετέλεσαν τὸν ἐφημέριον Καναλακίου Ἱερέα Νικόλαον Ἰωάννου.

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου 1943 συνελήφθη καὶ ἐφονεύθη μετὰ τῶν 49 Προκρίτων Παραμυθίας ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Μητροπόλεως ἱερεὺς Εὐάγ. Τσαμάτος μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Μητροπόλεως καθηγητοῦ Ἀποστόλου Χρυσοχόου.

Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν συνελήφθη ὁ ἐφημέριος Ζερβοχωρίου ἱερεὺς Ἀθανάσιος Χρισοδούλου, ὅστις κατόπιν βασανιστηρίων καὶ κακουχιῶν ὑπέκυψε τὴν 27ην Νοεμβρίου 1943.

ΣΦΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ

Τὴν ἐξόντωσιν τοῦ κλήρου Θεσπρωτίας συνέχισαν οἱ κομμουνισταί. Στόχος των οἱ παπάδες. Οἱ ἀγνοὶ αὐτοὶ λειτουργοὶ τοῦ ὑψίστου, οἱ γεμάτοι μὲ πίστιν εἰς τὴν Θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα, ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ μὲ τὴν ζωήν των τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς Χριστιανούς.

Πρῶτον θῦμα ὁ ἐφημέριος Λειᾶς Μουργκάνας ἱερεὺς Ζήσης Παπακωνσταντίνου. Συνελήφθη τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1944 ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ μετεφέρθη δέσμιος εἰς Λάβδαιν. Ἐκεῖ τὸν ἐβασάνισαν ἀγρίως καὶ τὸν κράτησαν εἰς τὰ ὑπόγεια ἠνητικόν. Ἀπὸ τὰς κακουχείας λόγῳ τοῦ γήρατος 73 ἐτῶν ἀπεβίωσεν τὴν 29ην Αὐγούστου 1944.

Δεύτερος κληρικὸς θῦμα τῶν κομμουνιστῶν ἦτο ὁ ἐφημέριος Καναλακίου ἱερεὺς Ἀναστάσιος Γεωργιάδης. Ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας τὴν 30 Ἰανουαρίου 1945 τὸν βρῆκαν μὲ κομμένο τὸ κεφάλι καὶ χωρὶς πόδια.

Ἄλλο τραγικὸν θῦμα τῆς μανίας τῶν κομμουνιστῶν ἦτο ὁ ἐφημέριος Αὐλοτόπου ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος ἱερεὺς Μιχαὴλ Διαμάντης.

Συνελήφθη μιὰ χιονισμένη νύχτα τὴν 22 Ἰανουαρίου 1945 ὑπὸ ἀποσπάσματα τοῦ ΕΛΑΣ μετὰ τῶν ἐθνικοφρόνων Ζώη Ντρίτσου ἐκ Φροσύνης, Εὐθυμίου Τζίμα καὶ Ἠλία Λαμπροπούλου ἐκ Τσαγγαρίου Σουλίου. Οἱ ἀνωτέρω μετὰ τοῦ ἱερέως εὑρέθησαν σφαγμένοι εἰς Παλιοράφορον Πρεβέζης. Τὰ πρόσωπά των τὰ εἶχαν κάψει μὲ σίδερα καὶ εἶχαν πολλὲς μαχαιριὲς στὸ σῶμα. Εὑρέθησαν ἀκέφαλοι καὶ χωρὶς πόδια ἀπὸ τὰ γόνατα καὶ κάτω καὶ ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τὰ ροῦχα.

Αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν μᾶς ἑτοίμαζαν οἱ κομμουνισταὶ σύμμαχοι τῶν Ἀλβανῶν. Καὶ σήμερα ἀκόμη κρατοῦν τὸ μαχαῖρι γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἐγκληματικόν των ἔργον.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον οἱ μαρτυρήσαντες κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκης καὶ Σταγῶν)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἕνας χρόνος φεύγει, ἕνας χρόνος ἔρχεται. Τὸ 1965 βυθίστηκε στὸν ἀπύθμενο ὠκεανὸ τῆς παρελθοντολογίας καὶ ὁ καινούργιος τοῦ 1966 ξημέρωσε κατάφορτος μὲ τὰ καλά του καὶ τὰ κακά του. Ποιὸς μπορεῖ νὰ μαντέψη τὶ κρύβεται μέσα στὰ μπαούλα του. Οὔτε ὁ ἴδιος τὸ γνωρίζει, γιατὶ αὐτὸς μονάχα αὐτοδιόριστος σημειωτὴς τοῦ ροῦ τῆς ζωῆς στὰ ἔμβια καὶ τῆς ἐξελικτικῆς κινητικῆς πορείας στ' ἀνόργανα ἐμφανίζεται παιδὶ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὴ δημιουργία τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου ὁ χρόνος ἔχει διπλὴ τὴν ἱκανότητα νὰ συγκεκριμενοποιήται ὅταν συμβαδίζη μὲ τὴ ζωὴ ὧν ἐμβίων γιὰ νὰ τὰ χαροποιῆ καὶ νὰ τά καταθλίβη σκορπίζοντας ἄνευ σειρᾶς καὶ ὑπολογισμοῦ καὶ ἀνάκατα τὶς καλωσύνες του καὶ τὶς κακουργίες του καὶ περισσότερο στὸν ἄνθρωπο, ποὺ μὲ τὴν σκέψι του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ))———»

))———» Εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΑΝ

ΟΙ "ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΙ,, ΑΛΒΑΝΟΤΣΑΜΗΔΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ))———»

)———» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τσάμη καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸ Μούρτο 'ν τῷ προσώπῳ ἑνὸς ἀμεταμόρφωτου Ὀθωμανοῦ ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα ΣΑΜΠΑΝ ΦΕΥΖΟ ΜΕΖΑΝΗ.

★

«Ἀμετανόητο» τὸν ὀνομάσαμε. Αὐτόν. Διότι εἶναι ἄλλοι ὁμόθρησκοι του ποὺ παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ αὐτοὶ ἀγάπησαν τὴν Ἑλλάδα. Συνεργάστηκαν μὲ τοὺς πατριῶτες. Ἀποκηρύχθηκαν λόγῳ τοῦ πατριωτισμοῦ τους ἀπὸ τοὺς «φυγάδες». Καὶ ζοῦν τὼρα μονιασμένα 20 χρόνια ἀνάμεσά μας. Νομοταγεῖς, φιλήσυχοι, εἰρηνικοί. Κατέχουν ὅ,τι τοὺς ἀνήκει, ὅ,τι εἶχαν. Λίγοι, μετριῶνται σὰν δάχτυλα αὐτοὶ ποὺ παρέμειναν. Καὶ δὲν τοὺς πείραξε κανείς. Καὶ εὐγνωμονοῦν τὴν πατρίδα. Μερικοὶ ἔγιναν Χριστιανοί, παντρεύτηκαν καὶ Ἑλληνίδες. Ἢ ἂν ἦσαν γυναῖκες παντρεύτηκαν ρωμηούς.

Αὐτὸς ὅμως ὁ ΣΑΜΠΑΝΗΣ; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ καταδυναστεύει τὸν δίσμοιρο Μούρτο; Τὰ Σύβοτα; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔγινε ὁ νέος βραχνὰς τῶν εἰρηνικῶν κατοίκων τοῦ Μούρτου —Θεσπρωτίας;

Ποιὸς βρυκόλακας ἀλβανοτσάμης εἶναι αὐτός;

Ἡ Ἐφημερίδα μας ἀντιπροσωπεύουσα τοὺς ἐθνικοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τοὺς ἀγνοὺς πατριῶτας ποὺ τόσα ὑπέστησαν ἀπὸ τοὺς ἐθνοπροδότες ἀλβανοτσάμηδες τῆς Θεσπρωτίας δὲν ἠδύνατο νὰ μείνη ἀπαθὴς στὰς ἐκκλήσεις, στὰ παράπονα καὶ γενικῶς στὸ δράμα τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μούρτος.

Διακόσιες πενῆντα οἰκογένειες ζοῦν ὑπὸ τὸν βραχνὰ αὐτόν.

Καὶ εἴπαμε:

Δὲν εἶναι μόνο ὅτι εἶχε ἀγτεθνικὴν δράσιν. Δὲν εἶναι ποὺ ἐνεκολπώθη τὸν μισὸ Μούρτο γιὰ τσιφλίκι του (ἀνάθεμα καὶ τρισανάθεμα στοὺς φταῖκτες ποὺ κάνουν καὶ ἀγκωμαχοῦν τόσες οἰκογένειες) δὲν εἶναι ποὺ πῆρε χάρι (οὔτε κἂν τὸ ἀναγνωρίζη) δὲν ἶναι ποὺ ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πληθυσμὸς του δέχτηκε (πανάθεμά σαι ρωμέϊκο φιλότιμο) μέσα στὴν κοινωνικὴ ὁλότελα ὡς μεταμοοῦσα Μαγδαληνὴ ἀλλὰ ἄρχισε τὼρα νὰ ἀπειλῆ ἀπὸ πάνω.

«Ἢ ἐγὼ θὰ ζήσω ἢ Ἐσύ», εἶπε σ' ἕναν κάτοικον στὰ Σύβοτα. (Θὰ τὰ ποῦμε περὶ τίνος πρόκειται).

Δηλαδὴ ξαναγινήκανε ραγιάδες καὶ μᾶς κάθησαν στὸ σβέρκο οἱ βρυκολακιάσαγτες «ἀγάδες» τῆς Τσαμουργιᾶς. Ἐδῶ στὸ Ἑλληνικό!!

Τὶ τοῦ λὲς λοιπὸν τοῦ ἀχάριστου αὐτοῦ; Τὸν ἁρπάζεις ἀπὸ βρυκολακιασμένη μουτσούνα του νὰ τὸν πετάξης στὴν θάλασσα ἢ νὰ τὸν ἐξαποστείλης εἰς τὸν «ἔξω ἀπ' ἐδῶ;». Στὸν Χότζα;

Μὰ ἀφοῦ τὸ θέλει ἔτσι ὁ βρυκόλακας αὐτὸς ὁ ΣΙΑΜΠΑΝ ΦΕΥΖΟ ἂς δοῦμε ποῖος ἦτο. Ἂς δοῦμε ποιὰ ἦταν ἡ ζωή του στὸν καιρὸ ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς κατακτητὰς καὶ τοὺς ἔθνοπροδότες ὁμοθρήσκους του, τοὺς Τσάμηδες —Θεσπρωτίας εἶχεν γίνη τὸ φόβητρον τῶν κατοίκων.

Διότι πρέπει νὰ μάθη ὁ λαὸς σὲ ποιοὺς ἔχει δώση ἄφεση ἁμαρτιῶν ἡ μεγαλοθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ κουβέρνου:

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ:

ΣΙΑΜΠΑΝ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΜΑΧΟΣ

Καὶ κατὰ πρῶτον καταχωροῦμεν μίαν ἐπιστολὴν ἑνὸς παθόντος ἐκ μέρους τοῦ Σιαμπὰν Φέζιου.

"Ας τὴν διαβάσουν ὅλοι οἱ πατριῶτες καὶ ἂς βγάλουν συμπεράσματα περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ «βρυκόλακα» αὐτοῦ τῆς Θεσπρωτίας, ὅστις εὗρε δυστυχῶς προστάτας καὶ ὑποστηρικτὰς (ποιὸς ξέρει τὶ τοὺς ἔβαλε κάτω ἀπὸ τὸ χέρι) γιὰ νὰ βγῆ μέλι καὶ γάλα νὰ πάρη ὁλόκληρες περιουσίες ἑνῶ ἄλλοι, τὰ θύματά του πένονται ποὺ θὰ ἔπρεπε ἔστω τοὐλάχιστον νὰ τοῦ παραχωρηθῆ κλῆρος συντηρήσεως.

Ἡγουμενίτσα 24-4-62

Πρὸς τὸν Κον Πρόεδρον Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ ἑξῆς «περὶ τοῦ Σαμπὰν Φέϋζο τοῦ Μεζάν».

Κατὰ τὸ 1944 μῆνα Αὔγουστον μετέβην εἰς Πλαταριὰ ὅπως μεταφέρω ἐμπιστευτικὰ ἔγγραφα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ἀποστελόμενος (ΣΗΜ. «Ε.Α.» μεταφέρομεν αὐτούσιον τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς) ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου Ταγματάρχου Ἀθανασίου Καββαδία ὑπευθύνου εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀργυράδων καὶ λοιπῶν γειτονικῶν χωρίων. Εἰς τὴν Πλαταριὰν ἦτο τότε τμήματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως μὲ Διοικητὴν τὸν Κον Γαλάνην. Τὴν νύκτα ἐστάθμευσα εἰς τὸ Ἀγιονήσι με τὰ λοιπῶν συγχωριανῶν μας, ἦλθεν ὅμως μία βάρκα μὲ τὸν Ἰμπραὴμ Μπούστο καὶ μὲ ἑννέα ὁπλοφόρους στάμηδες καὶ μᾶς συνέλαβαν, μᾶς μετέφεραν εἰς τὴν Σαγιάδα. Ἐκεῖ ἐστήθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν ΣΙΑΜΠΑΝ ΦΕΥΖΟΝ, Γκαζίμη τῆς Ρακήπη (!!) καὶ μᾶς ἀπόστειλαν εἰς Κιονίσπολιν. Μᾶς κακοποίησαν δὲ μὲ τὸν χειρότερον τρόπον. Ξύλο, βρισιὲς ἐμᾶς, βρισιὰ στὴ Σημαία μας (ΣΗΜ. «Ε.Α.». Μπράβο Σιαμπὰν Φέϋζο, βρισιὰ καὶ στὴ Σημαί μας;) κλπ. Παρ' ὅλας τὰς παρακλήσεις εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον νὰ μᾶς ἀφήσουν, ὄχι. Ὁ νον ἔπραξε τοῦτο, ἀλλὰ μᾶς ἠπήλει ὅτι δὲν θὰ ξαναδοῦμε τὸ σπίτι μας ποτὲ. (ΣΗΜ. «Ε.Α.». Ἐσὺ ὅμως τόδες βρυκόλακα Σιαμπὰν Φέϋζο καὶ βούτηξες κι' ἄλλα...).

Αὐτὸς Κε Πρόεδρε, ὑπῆρξε ἀπὸ ἀνέκαθεν Χριστιανομάχος. Ἐπὶ Ἰταλῶν ὅταν εἶχε μιὰ βενζίνα δικάταρτο ἔτυχε νὰ πάω εἰς τὸν Μούρτο διὰ ψάρεμα καὶ μὲ ἐξηνάγκασε νὰ ρίξω δυναμίτη νὰ σκοτώσω ψάρια νὰ φάη. Σημειωτέον ὅτι μέσα εἰς τὴν βενζίνα του ὑπῆρχε ὁλόκληρον κιβώτιον ἀπὸ δυναμίτες τοὺς ὁποίους ἐφύλαττε οὗτος.

Διὰ τοῦτο αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὅπως αὐτὸς δὲν ἔπρεπε νὰ βρίσκωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι πολλὰ δύνανται νὰ πράξουν. Ἐγὼ ποὺ σᾶς γράφω ἔχω δυὸ υἱοὺς χωροφύλακες, ἀνεψιὸ ἀν θυπασπιστὴν εἰς Φιλιάτες καὶ κατέχομαι ἀπὸ οἰκογένειαι πάντοτε ἐθνικιστική (ΣΗΜ. «Ε.Α.». Μὰ ἂν κατεχόσουν ἀπὸ κομμουνιστικὴ οἰκογένεια ἀγαπητὲ Καββαδία δὲν θὰ σὲ πείραζαν οἱ ἀλβανοτσάμηδες γιατὶ εἶχαν στενὴ συνεργασία).

Πράξετε λοιπὸν ὅτι μπορεῖτε.

Φιλικώτατα

(ὑπογρ.) ΑΛ. Φ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ὁ Σύνδεσμος Ἀντιστάσεως Θεσπρωτίας ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Θεσπρωτίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 118)63 ἐμπιστευτικῆς ἀναφορᾶς ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Καββαδία ἀνέφερεν δὲ ὅτι ὁ Σιαμπὰν κατὰ πληροφορίας εἶχεν καὶ ἄδειαν ὁπλοφορίας διὰ νὰ προφυλάσση τὸν ἑαυτόν του, λόγῳ τῶν «Ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν τουν», πρᾶγμα ποὺ ἀπετέλει πρόκλησιν εἰς τοὺς ἀγωνιστάς.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ!!

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΗ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΤΗΜΑΤΑ

Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν βρέθηκαν ὡρισμένοι κύριοι νὰ τόν ὑποστηρίξουν γενόμενοι οὕτω συνένοχοι τῶν πράξεών του.

Μά ἂς ἀφήσωμε νὰ μλήσουν οἱ πρὼην συμπατριῶτες του οἱ ὁποῖοι ὡς νομοταγεῖς Ἕλληνες ὑπήκοοι παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐμοιράστηκαν τὶς πίκρες καὶ τὶς ἀγωνίες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνῶ ὁ «βρυκόλακας» μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Γερμανοϊταλῶν ἠκολούθησε τοὺς συνεργάτες του αἰσθανόμενος τὶ τὸν περίμενε —τότ— ἐδῶ, παρέμεινε ἐδῶ. Οὕτω ἐκ μέρους τοῦ πρὼην Ὀθωμανοῦ Σταματίου Τζέρη τοῦ Οὐζὲρ κατοίκου Συβότων μᾶς ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω λίαν χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ γιὰ τὶς χαριστικὲς ὑπὲρ τοῦ Σαμπὰν πράξεις τῶν ἁρμοδίων...

Σύβοτα (εἶναι ὁ Μούρτος) τῇ 29—12—1965

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΤΖΕΡΗ ΤΟΥ ΟΥΖΕΡ κατοίκου Συβότων

Κύριε Διευθυντὰ,

Παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε τὸ ἑξῆς παράπονόν μου. Εἶμαι γέννημα καὶ θρέμα στὰ Σύβοτα Θεσπρωτίας. Ἐβαπτίσθην καὶ εἶμαι Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος ἀπὸ προπολεμικῶς ἀπὸ Ὀθωμανός.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Μουσουλμάνων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον κατέλαβεν ὁλόκληρον τὴν πατρικήν καὶ μητρικὴν περιουσίαν.

Ἀρχικῶς ἡ Ε.Α.Θ. μοὶ παρεχώρησεν 105 ἐλαιόδενδρα, ἀργότερα μοῦ τὰ ἀφήνεν 50 ἐλαιόδενδρα. Εἶμαι προστάτης 5μελοῦς οἰκογενειάς. Οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη τῆς γενετείρας μου. Καὶ ἄξιος περιεργείας εἶναι ἐνῶ ἐμένα τοῦ φιλησύχου καὶ Ἕλληνος νὰ μοῦ πάρουν τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν περιουσίαν καὶ ἀντιθέτως τοῦ Σιαμπὰν Φέϋζο Μεζὰν νὰ ὑποστηρίζεται ὅπου ἔχει καταλάβει ὅλα τὰ κτήματα τῶν φυγάδων Μουσουλμάνων ὡς δῆθεν δικά του, καὶ ἀκόμη ζητάει κοντέβει νὰ κάνη ὅλο τὸν Μούρτο τσεφλίκι. Καὶ ἐνῶ αὐτὸς εἶναι φυγάς ἔχει φύγει καὶ μετὰ ἐπανῆλθε, ὅπως τὸ ξέρη ὅλος ὁ κόσμος καὶ εἶναι ἀκόμη Ὀθωμανὸς τὸ θρησκευμα. Δέν ξέρω ἂν τὰ κάνη ὁ κ. Θεοτόκης, ὅλα αὐτά, ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας.

Εὐχαριστῶν

ΣΤΑΜ. ΤΖΕΡΗΣ

ΣΗΜ. Μὰ καὶ ποιὸς δὲν τάχη μὲ τὸν κ. Θεοτόκη, ἀγαπητὲ Σταμάτη; Μὰ κοντεύει ἡ δύσις τῆς βασιλείας του...

Καὶ προχωροῦμε.

Ἐκτὸς τοῦ ὡς ἄνω, ἄλλοι τέσσερες πρὼην μουσουλμάνοι, ποὺ παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα, δι' αἰτήσεὼς των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους) κατήγγειλαν ὅτι ὁ Σιαμπὰν Φέϋζος κατέχει παρανόμως ἑκατοντάδες ἐλαιόδενδρα, ἑκατοντάδες στρέμματα λιβάδεια, ἑκατοντάδες βελανιδιὲς καὶ πολλὰ σπίτια.

Τὴν αἴτηση αὐτὴ τὴν ὑπογράφουν:

1) Παῦλος Βελῆς τοῦ Χαλῆ, 2) Σταμάτης Τζέρης τοῦ Οὐζὲρ 3) Τῆτος Ὀσμὰν τοῦ Σαντίκ καὶ 4) Δημ. Χαραλάμπ τοῦ Σεριφ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Νέα στοιχεῖα εἰς βάρος τοῦ Σιαμπὰν Φέϋζο. Ποιὸς τὸν ὑποστηρίζει; Θὰ ζητηθῆ ἡ ἀναθεώρησις τῆς παραχωρήσεως τῶν κτημάτων. Νὰ ἐπέμβη ὁ κ. Νομάρχης Θεσπρωτίας καὶ οἱ οἰρμόδιοι ὑπουργοί,

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΚΟΝΙΤΣΑ: Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΔΑΜΑΣΤΟΙ ΜΑΧΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΣΑΡΩΣΑΝ ΤΑ ΞΕΝΟΚΙΝΗΤΑ ΣΤΙΦΗ ΤΟΥ Κ. Κ. Ε.

Σὰν ὀπτασία θεϊκῆς εὐλογίας εἶχε προβάλλε στοὺς ζοφεροὺς ὁρίζοντες τῶν Ἠπειρωτικῶν βουνῶν τὸ μαγικὸν ἄστρον τῶν Χριστουγέννων, ὅταν οἱ ξενοκίνητες κομμουνιστικὲς συμμορίες, σὲ μιὰ λυσσασμένη προσπάθειά τους, ἐξωρμησαν μὲ ἄγριον πεῖσμα γιὰ νὰ καθυποτάξουν τὴν ὄμορφη —ἀλλὰ ἀδάμαστη κωμόπολι, καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν ἐκεῖ— πρὸς παραπλάνησιν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης— τὴν ψευδοκυβέρνησιν τῶν τβουνῶν».

Ὅμως ἡ ἀνυπέρβλητη αὐτοθυσία τῶν καποίκων της καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἀνέτρεψε τὰ σχέδια τῶν κομμουνιστῶν. Καὶ στὶς 28 Δεκεμβρίου ἄρχισε νὰ γλυκοχαράζη ἡ αὐγὴ τῆς νίκης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης, γιὰ νὰ λάμψη ὁλόφωτη, ὕστερα ἀπὸ ἕνα τιτάνιο ἀγῶνα, μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ καινούργιου Χρόνου.

Καὶ ἐκορυφώθη ἡ πανεθνικὴ χαρά, ὅταν λίγες ἡμέρες ἀργότερον — στὶς 7 Ἰανουαρίου 1948— καὶ ἐνῶ οἱ καπνοὶ τῆς μάχης ἔβγαιναν ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἐρείπια, ἡ τότε Βασίλισσα Φρειδερίκη ἐπεσφράγιζε τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης μὲ τὴν ἐπίσκεψίν της στὸ ἄπαρτο αὐτὸ Κάστρο τῆς Λευτεριᾶς ποὺ ἡ σημαία του, σημαία—σύμβολον ἀδαμάστων ἡρώων, εἶχε τιμηθῆ ἀπὸ τὸν Βασιλέα μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα παράσημα: Τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

★

Καὶ ἐφέτος ἑορτάσθη εἰς τὴν θρυλικὴν πόλιν μεγαλοπρεπῶς ἡ ἐπέτειος τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς μάχης. Παρέστησαν ἄπασαι οἱ ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ. Πολιτικαί, Στρατιωτικαί, τὴν δὲ Κυβέρνησιν, ἐκπροσώπησεν διὰ πρώτην φορὰν ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Φώτιος Πιτσούλης, γεγονὸς ποὺ ἐνεποίησεν εὐμενέστατα σχόλια εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κονίτσης.

Ο ΠΙΟ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ

Ἀγωνίστηκε ἡρωϊκὰ γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἡ Κόνιτσα καὶ ὁλόκληρος ἡ πατρίς ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπίθεση τῶν ὁρδῶν τοῦ σλαυοκινήτου συμμοριτισμοῦ. Ἐπαναπαύεται ἐπὶ τῆς δόξης καὶ τῶν δαφνῶν του ἀλλὰ πάντα μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι ἀκοίμητος φρουρὸς τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀκεραιότητος.

Κύριε Καμάρα

ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝ ΝΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΤΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΤΕ ΠΛΕΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ

ΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕ;

Ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΔΕΣ—ΕΟΕΑ σύμπ. Δ. Κωστοβασίλη μᾶς ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ καταπέλτης διὰ τῆς ὁποίας σὺν τοῖς ἄλλοις ἀναφέρει ὅτι: «ὁ Κύριος αὐτὸς» (ὁ ἄλλοτε διοικητὴς τῆς 10ης Μεραρχίας τοῦ ΕΔΕΣ) ἐπαίρεται διότι παρανόμως ἐμφανίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ΕΔΕΣ ἐνῶ ἔχει μόνον τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ ΕΔΕΣ».

καθότι συνεργάσθη μὲ τοὺς Ἐαμίτας καὶ ἐλασίτας ἐγένετο ὑποψήφιος τῆς ΕΔΑ δι' ὃ καὶ ἀπεδομακιμάσθη καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ πάντων τῶν ὑπερηφάνων ἀγωνιστῶν τοῦ ΕΔΕΣ.

Κύριε Διευθυντὰ,

Ὁ κ. Καμάρας δέν ἀπήντησε εἰς τὰ ἀμείλικτα ἐρωτήματα ποὺ τοῦ ἔθεσα διὰ τῆς προηγουμένης μου ἐπιστολῆς σχετικῶς μὲ τὴν δράσιν του ἐπὶ κατοχῆς ὅτε τοῦ ἀφηρέθη δὶς παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Ζέρβα ἡ Διοίκησις τῆς Χ Μεραρχίας τοῦ ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὸ πῶς ἐκλήθη καὶ καὶ ἐφέτος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ΕΔΕΣ εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν ὅπου ἑορτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι δέν ἐκλήθη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ὀργανώσεως τοῦ ΕΔΕΣ ἀλλὰ ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς Πανελληνίου Λέσχης Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη τῶν Ὀργανώσεων Ε.Α.Μ.—Ε.Λ.Α.Σ. κλπ. ἔλαβε καὶ αὐτὸς ὁ κύριος πρόσκλησιν διότι ἐκεῖ ἐδήλωσεν ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὸν ΕΔΕΣ, ἐνῶ δέν ἀπεστάλη εἰς τὸν ἡμέτερον Πανελλήνιον Σύνδεσμον Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΔΕΣ—ΕΟΕΑ πρόσκλησις. Ὁ κύριος αὐτὸς ἐπαίρεται διότι παρανόμως ἐμφανίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ΕΔΕΣ ἐνῶ ἔχει μόνον τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ ΕΔΕΣ.

Ἕνα εἶναι παγκοίνως γνωστὸν καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν συμπολεμιστῶν τοῦ ΕΔΕΣ ὅτι δέν ἀνήκει πλέον εἰς τὴν Ὀργάνωσιν ὁ κύριος αὐτὸς λόγῳ τῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς Ἐαμίτας καὶ Ἐλασίτας δι' ὃ καὶ διὰ σχετικοῦ ψηφίσματος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΔΕΣ—ΕΟΕΑ τῆς 28—1—1962 ἀπεδοκιμάσθη, ἀπεκηρύχθη καὶ διεγράφη τῶν Μητρώων τοῦ Συνδέσμου μας διότι τὸ 1961 ἦτο ὑποψήφιος Βουλευτὴς τῆς ΕΔΑ Νομοῦ Ἄρτης.

Ἐπειδὴ δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῶ πλέον μὲ τὸν κύριον αὐτόν, τὸν παραδίδω εἰς τὸν Ἀγωνιστικὸν κόσμον, διὰ τὴν ἱστορίαν του.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜ. ΚΩΣΤΟ

ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΘ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΘ-ΝΕ

ΑΝΕΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΠΝΕΕΙ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Ἡ Νεολαία τῆς Ἀντιστάσεως (ΕΘ-ΝΕ) συναγύρει μιυρούς υαὶ μεγάλους

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΟΣ ΛΑΟΥ

Συντόμως θὰ γοιώσουν οἱ ἀρνησιπάτριδες κομμουνισταὶ τὸν ἀντίκτυπο τῆς οργανωτικῆς δραστηριότητος τῶν πολεμιστῶν τοῦ ΕΔΕΣ, ποὺ τελευταία βρίσκεται σὲ πλήρη ἀνάπτυξη σ' ὅλα τα μήκη καὶ τά πλάτη τῆς Ἠπείρου.

Γρανιτένιος βράχος ὀρθώνεται καὶ πάλι ὁ ΕΔΕΣ καὶ ἡ Νεολαία του ἡ θρυλικὴ ΕΘ—ΝΕ (ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ) ὅπου θὰ σπάσουν τὰ βλοσυρὰ μουτρα τους οἱ λαμπράκηδες ἡ νέα αὐτὴ ΕΠΟΝ τῆς ΕΔΑ—ΚΙΚΕ.

Ὅλαι αἱ διοικήσεις τῶν Συνδέσμων χωρὶς τυμπανοκρουσίες καὶ ψευδοθριαμβολογίες ἐργάζονται, ἐντατικὰ συστηματικά διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλλιτέραν ἀνασυγκρότησιν τῆς τεραστίας Ἐθνικῆς Δυνάμεως τῶν ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ ἐν ὄψει τοῦ αὐξανομένου καθημερινῶς κομμουνιστικοῦ κιγδύνου, ὅστις συνεχῶς διὰ τῶν ἀναρχικῶν ἐκδηλώσεων του καὶ ὑπὸ τὸ κάλλημα τῆς δῆθεν περιφρουρήσεως τῆς «δημοκρατίας» ἐκμεταλλεύονται τὶς πολιτικὲς ἀντιθέσεις καὶ ὀξύτητες τῶν πολιτικῶν τῶν ἐθνικῶν κομμάτων καὶ ρίχνουν διαρκως λάδι στὴ φωτιὰ διὰ τὴν διατήρησιν ἀγωμάλου καταστάσεως ἀνά τὴν χώραν διὰ τὴν ἐν καιρῷ ἐφαρμογὴν πλήρους σχεδίου ἀναρχίας καὶ ἀναζωπηρώσεως τῶν πολιτικων παθῶν καὶ ἀντιθέσεων ὁπότε ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ ἐπιβάλουν πλέον τὰς θελησεις των δια τὴν τελικὴν ἐφαρπαγὴν τῆς ἐξουσίας καὶ «μαντρώματος» τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ σλαυϊκὸ μπλόκ.

Τὰ ἴδια σχέδια μὲ τὶς ὅμοιες εἰσαγωγικὲς δραστηριότητες ὅπως καὶ στὴν κατοχή, ὅπως ἀπὸ τότε ποὺ ἐνεφανίσθη καὶ εἰς τὴν χώραν μας τὸ προδοτικὸ καὶ ἐθνοκτόνο τοῦτο κατασκεύασμα τοῦ πανσλαυϊσμοῦ τὸ ΚΙΚΕ.

Μπρὸς στὴν ἀπειλὴ αὐτή, οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ζέρβα δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ μείνουν μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια.

Πιστοὶ στὴν ἱστορική τους ἐθνικὴ παράδοση, στὸ ἔνδοξο ἱστορικὸ —ἐθνικὸ παρελθὸν τους καὶ οἱ μόνοι ποὺ δὲν ἔπεσαν στὴν παγίδα τῆς ἀπάτης τοῦ ψεύδους καὶ τῆς διπλοπροσωπείας τῶν Ἐσωμιτῶν τοῦ ΚΙΚΕ δὲν θὰ επιτρέψουν στὸν ἑαυτό τους νὰ ἀφήση ἐπ' ἄπειρον τὸν ἐπάρατον κομμουνισμὸν «ν' ἀλωνίζη» χωρὶς συνέπειες.

Οὕτω οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ὡς ἕνα διαλεχτὸ κομμάτι τοῦ Ἐθνικόφρονος λαοῦ ποὺ εἶναι οἱ μόνοι ποὺ γνωρίζουν τὰ «ντερτίπια» καὶ τὴν τακτικὴ τοῦ κομμουνισμοῦ θὰ ἔλθουν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν στὸ ἐθνικὸ στερέωμα ὡς καλοὶ ἄγγελοι διαφυλάξεως τῆς νομιμότητος, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας, διὰ τῆς ὀργανωτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐν γένει δραστηριότητός των θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης στὴν χώραν μας καὶ θὰ συμπαρασταθοῦν μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους μας νὰ ἐξασφαλίση μία ἤρεμη δίκαιη καὶ ἄνετη ζωὴ στοὺς πανέλληνας.

Ἰδιαιτέρως ἡ Ἐθνικὴ Ἀντίστασις τοῦ ΕΔΕΣ ὅπως καὶ εἰς τὴν κατοχή, ἔτσι καὶ σήμερα θὰ δώση ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γαλουχηθῆ ὁ νέος καὶ ἡ νέα, τὰ Ἑλληνόπουλα.

Οὕτω ἀπεφάσισε τὴν ἀνασυγκρότηση τῆς ΕΘ—ΝΕ.

Εἰς Θεσπρωτίαν ἡ ΕΘ—ΝΕ ἀθορύβω ἐπιτελεῖ τὸ μέγα ἐθνικὸν καθῆκον της.

Συμφώνως τῷ καταρτισθέντι προγράμματι ὡς πρώτη ἐμφάνισις ἐγένετο εἰς τὴν Κοινότητα Παπραποτάμου, μία κατ' ἔξοχὴ «ἀγωνιστικὴ» Κοινότης ἡ ὁποία κατοικεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἡρώων πολεμιστῶν τοῦ ΕΔΕΣ—ΕΟΕΑ.

★

Πρὸ τῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας λίγες ἡμέρες ἐνωρίτερον εἶχε προηγηθῆ εἰς Παραπόταμον συγκέντρωσις τῶν πολεμιστῶν τοῦ ΕΔΕΣ ὅπου ὡμίλησαν πολλοὶ ὡς καὶ οἱ πρὸς τοῦτο μεταβάντες συμπολεμισταὶ Γεώργιος Παπᾶς, Ἰωάννης Μαυρομμάτης καὶ Ν. Ρόδιος, ἀντιπροσωπεύσαντες τὸν Σύνδεσμον Θεσπρωτίας.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἐπεκράτησε μέγας ἐνθουσιασμός καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἔντασις τῆς ἐθνικῆς ἐπαγρυπνήσεως ὡς καὶ ἡ συσπείρωσις τῶν Ἐδεσιτῶν πέριξ τοῦ Συνδέσμου.

★

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συγκεντρώσεως τῆς Νεολαίας Παραπότάμου ἐνέσκυψε πραγματικὴ χιονοθύελλα.

Συνέπεσε δὲ κατ' αὐτὴν νὰ γίνη διὰ πρώτην φορὰν ἀρχιερατικὴ λειτουργία εἰς τὸν νεόκτιστον ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πάσης Θεσπρωτίας καὶ Πάργης κ.κ. Τίτου, συμπαρισταμένου τοῦ ἱεροκηρύκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας κ. Τίτου Καράγιαλη ὅστις καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Ἐπίσης παρέστη ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Ι. Ἀγέστης μετὰ τῆς συζύγου του.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ ἐθνίτες συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ νεόκτιστον κέντρον τοῦ κ. Γιαν. Πανταζῆ ὅπου τοὺς ὡμίλησεν ὁ Ἱεροκήρυκας κ. Τίτο ἀναπτύξας εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοποὺς τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐτόνισεν, ἀπειργάζονται συνεχῶς τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν ΠΑΤΡΙΣ — ΘΡΗΣΚΕΙΑ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ἀπὸ τὴν νεολαίαν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀναρχικῶν συνθημάτων περὶ ὑλισμοῦ καὶ καταργήσεως τῶν συνόρων.

★

Ἐπίσης ὡμίλησεν ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος καὶ ἀρχηγὸς τῆς ΕΘ—ΝΕ συμχ. Ν. Ρόδιος ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἱδρύσεως τῆς ΕΘ—ΝΕ, τὴν ἐθνικὴν δράσιν της καὶ τὴν συμβολήν της εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Πατρίδος ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς (ὡς ΕΔΕΕ) μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καὶ ἐκάλεσε τοὺς νέους νὰ πλαισιώσουν μὲ πίστιν καὶ φανατισμὸν τὶς τάξεις της τῆς ΕΘ—ΝΕ ἡ ὁποία ὡς εἶπεν θὰ μεταλαμπαδεύση τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως εἰς τοὺς νέους διὰ νὰ αἰσθανθοῦν κατὰ κύριον λόγον ὑπερηφάνεια διότι ἐγεννήθησαν Ἕλληνες πράγμα τὸ ὁποῖον οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξαλείψουν ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Μετὰ τὸν κ. Ρόδιον ὡμίλησεν ὁ συμπολεμιστὴς ἱερεὺς τοῦ χωρίου αἰδεσιμότατος Λεωνίδας Τζανῆς συγχαρεὶς τὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ καὶ τῆς ΕΘ—ΝΕ διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἐξόρμησιν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς νέας γενεᾶς ἀπὸ τὰς κακὰς ἕξεις καὶ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον.

★

Τέλος συνεζητήθησαν —ἐν διαλόγῳ— διάφορα θέματα καὶ ἐπιλύθησαν διάφοραι ἀπορίαι αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁμιλιῶν καὶ ἡ συγκέντρωσις διελύθη ἀφοῦ προηγουμένως καθωρίσθη ὡς ἀρχηγὸς τῆς ΕΘ—ΝΕ Παραποτάμου Θωμᾶς Πάντος ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς ἐ.ἀ.

Τιμῆς ἕνεκεν ὁ Παραπόταμος ἔγινε ἕδρα ὑποτομέως μὲ ὑπαγωγὴν εἰς αὐτὸν τῶν πέριξ χωρίων.

Ἤδη ὁ ὑποτομεάρχης προέβη εἰς τὸν διαχωρισμὸν τῶν ἐθνιτῶν εἰς ὁμάδας καὶ ὡρίσθησαν οἱ ὁμαδάρχαι.

Μέγας ἐνθουσιασμός καὶ ὀργασμὸς ὀργανωτικῆς δραστηριότητος ἀλλὰ καὶ ἐθνικὸς φανατισμὸς κατέχει τοὺς ἐθνίτας Παραποτάμου, οἱ ὁποῖοι ποικιλοτρόπως ἐξέφραζον τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἵδρυσιν τῆς ΕΘ—ΝΕ εἰς τὸν Παραπόταμον.

Ὁμοίως καὶ οἱ γονεῖς τῶν ἐθνιτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγωνισταὶ μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις ἐξέφραζον τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν ὡς ἄνω ὀργάνωσιν τῶν νέων οἱ ὁποῖοι ὑπεσχέθησαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἰδανικά.

Ἡ ΕΘ—ΝΕ ἔταξεν ὡς σκοπὸν της, μακρὰν ἀπὸ πολιτικὲς διαιμάχες νὰ γαλουχίση τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ γίνουν καλοὶ πατριῶτες καλοὶ καὶ νομοταγεῖς πολῖτες, ἥρωες στρατιῶται ὑπερασπισταὶ τῆς πατρῴας γῆς.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΘ-ΝΕ

ΤΥΠΟ ΒΑΣΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ

Ἀστραφτει στὴ ματιά μας
τῆς Νίκης ἡ χαρὰ
τῶν προγόνων τ' ἅγιο φῶς
καὶ ὁ Ἐθνικὸς Πυρσός.

Χαρούμενο τ' ἀγέρι διώχνει τὴν καταχνιὰ
καὶ στ' ἅγιο χῶμα, κοιμοῦντ' αἰώνια τῶν
ἡρώων τὰ κορμιὰ

Γαλανόλευκα τοῦ γυαλοῦ κύματα
μὲ φαιδρὰ τραγουδῆστε φλοισβήματα
μιὰ καινούργια Δόξα π' ἀνατέλει
σὰν ἀπ' τὸ εἰκοσιένα
Τῆς ἐλευθεριᾶς πρόσχαρο μήνυμα
σ' ἐθνικὸ μᾶς ἐνώνει ξεκίνημα
κι' ὅλοι ἂς πᾶμ' ἐμπρὸς μὲ νέο παλμὸ
μὲ τὸν Ἐθνικὸ Στρατό.

Σ' ἀνατολὴ καὶ δύση
πάλι θὲ ν' ἀκουστῆ
μιὰ Ἑλλάδα ποιὸ λαμπρὴ
Δοξασμένη κι' ἰσχυρή.

Πάλι θ' ἀνθοβολίση ἡ ρημαγμένη γῆ
καὶ ἡ αὐγοῦλα θὰ σταματίση
τὴν ἀναρχικὴ ζωή.

Γαλανόλευκα τοῦ Γυαλοῦ κύματα
κ. λ. π.

ΣΗΜ. Τοὺς στίχους τοῦ ὕμνου τῆς ΕΘ—ΝΕ ἔγραψε ὁ φίλτατος συνεργάτης καὶ συμμαχητὴς στέλεχος τῆς ΕΔΕΕ καὶ τῆς ΕΘ—ΝΕ κ. ΒΑΣ. ΜΠΑΡΜΠΑΣ (νῦν Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Κονίτσης) μετὰ τὴν μετονομασίαν τῆς ΕΔΕΕ εἰς ΕΘ—ΝΕ τὸ 1945. Καθιερώθη ὡς ὕμνος τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ μας Ν. ΖΕΡΒΑ. Τὴν μουσικὴν ἔγραψε ὁ τότε Νομομηχανικὸς Ἰωαννίνων κ. Πιερρομπόνης συγκρατούμενός μας στὶς φυλακὲς Ἁγίου Κοσμᾶ καὶ ἀκαδημίας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν τὸ 1944—45 τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Λούτση.

Ὁ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣΑΝ ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

Ἀπὸ τὸν περισινὸ ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου τῆς μάχης τῆς Κονίτσης. Εἰς τὸ μέσον ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς τότε τῆς 8ης Μεραρχίας καὶ νῦν, Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Στρατοῦ. Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὰ ἡ Μάνα τοῦ Στρατιώτη καὶ ἀντάρτης κ. Καλλιόπη Ἐπίσης ἐπιτελεῖς ἀξιωματικοὶ κλπ. ἀρχαί.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ·

Τὰς συνδρομάς νὰ τὰς ἀποστέλητε ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς ἐφημερίδος μας κ. ΝΙΚ. ΚΟΛΙΑ Ἡγουμενίτσαν.

Ἢ νὰ καταβάλητε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους καὶ εἰσπράκτορας.

Εὐχαριστοῦμεν
«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 31η Δεκεμβρίου 1965 ἀπεβίωσεν ἡ Ἀφροδίτη Ε. Ἀθανασίου, σύζυγος τοῦ Συμπολεμιστοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ Θεσπρωτίας.

Τὴν κηδείαν παρηκολούθησεν σύμπας ὁ λαὸς τῆς πόλεως Ἡγουμενίτσης.

Ἐπὶ τῆς σωροῦ κατετέθη στέφανος ἐκ δάφνης ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου καὶ ἅπαντες οἱ ἀγωνισταὶ ὡς καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἐκφράζουν εἰλικρινῆ καὶ θερμὰ συλλυπητήρια στὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν.

ΕΥΧΕΣΚΑΙΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Μᾶς ἀπεστάλησαν σωρεία τηλεγραφημάτων καὶ εὐχετηρίων ἐκ μέρους ἀρχῶν, πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἔτους.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων μᾶς ἀπέστειλον μέχρι τῆς κυκλοφορίας τοῦ παρόντος φύλλου:

- Ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ.
- Ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. ΦΩΤΙΟΣ ΠΙΤΟΥΛΗΣ
- Ὁ βουλευτὴς Ἰωαννίνων κ. ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΟΥ
- Ὁ βουλευτὴς Ἰωαννίνων κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ
- Ὁ βουλευτὴς Θεσπρωτίας κ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
- Ὁ Μητροπολίτης Ἄρτης κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ.
- Ὁ Νομάρχης Ἄρτης κ. ΚΟΣΜ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
- Ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. ΙΩΑΝ. ΑΝΕΣΤΗΣ.
- Ὁ Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ.
- Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΣ Ἀντιστράτηγος κ. ΓΡΗΓ. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ.
- Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. ΓΕΩΡΓ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ.
- Ὁ Διοικητὴς 3ου Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ.
- Ὁ Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας ὑποστράτηγος κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.
- Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γ' Ἐπιτελ. Γραφ. 8ης Μεραρχίας κ. ΒΑΣ. ΠΑΝΟΥΣΗΣ
- Ὁ Διοικητὴς Διαβιβάσεων 8ης Μεραρχίας κ. ΦΩΤ. ΚΙΤΣΟΣ
- Ὁ Διοικητὴς, ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται 628 Τ.Π.
- Ὁ Διοικητὴς 3167 ΤΕΑ Ταγματάρχης κ. ΚΩΝ. ΠΟΥΛΗΣ.
- Ὁ Σύλλογος Προσφύγων ἀπελαθέντων Ἑλλήνων ὑπηκόων Βορ. Ἠπείρου.
- Ἐμπορικὴ Τράπεζα Ἡγουμενίτσης.
- Ὁ ἀδελφὸς Σύνδεσμος Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ Ἰωαννίνων
- Ὡσαύτως ὁ τῆς Πρεβέζης Σύνδεσμος.
- Δεκάδες ἀγωνιστῶν —συμπολεμιστῶν, ἐσωτερικοῦ —ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ πολλοὶ πατριῶτες.

Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας διὰ τὴν ἀγάπην των, τὴν ἐκτίμησίν των, τὴν συμπαράστασίν των.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1966
Η Ο.Ε. ΠΕΤΣΙΝΗ-ΓΚΟΡΕΖΗ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Εὔχεται εἰς πάντας
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ
ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ
Τηλ. 133-189
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Προτιμᾶτε διὰ τὶς οἰκοδομές σας
ὑλικὰ ΣΠΑΣΤΗΡΟΣ
Λατομεῖα Ἡγουμενίτσης
Ι. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
Τηλ. 39

ΦΡΙΚΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΑΥΤΗ ΤΗ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,, ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΚΚΕ (ΕΔΑ)

Μία Ἑλληνοποὺλα τῆς ΕΔΕΕ (ΕΘ—ΝΕ) ἐκθέτει τὰ φρικτὰ βασανιστήρια ποὺ ὑπέστη στὰ κρατητήρια τῆς Παιδαγωγικῆς Ἰωαννίνων τὸ 1944 γιὰ νὰ «ἀλλαξοπιστήση»

Οἱ υαυοῦργοι ἀφοῦ τὴν βασάνισαν μετὰ τὴν προέτρεπον νὰ γραφῆ στὴν Ε.Π.Ο.Ν.

Ἄμα τῇ ἀποχωρήσει τοῦ ΕΔΕΣ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 οἱ «ἀπελευθερωτὲς» τοῦ ΕΛΑΣ καὶ οἱ πολιτοφύλακες τοῦ Κιαπετὰν Μπότσαρη (τοῦ Σιωμάκου ὑν προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἰωαννίνων ὅστις ἦτο ὁ ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς ἐθνικῆς (;) πολιτοφυλακῆς Ἠπείρου τὸ πρῶτον ποὺ ἔκαναν ἦταν νὰ προβοῦν σὲ συλλήψεις ὅλων τῶν «ἀντιδραστικῶν» τοῦ ΕΔΕΣ καὶ τῆς Νεολαίας του τῆς ΕΔΕΕ (τῆς σημερινῆς ΕΘ—ΝΕ). Ἔτσι γέμισαν οἱ φυλακὲς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἐνέκρισαν στὰ κρατητήρια τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων.

Ἰδιαιτέρως σκληρὰ οἱ ἐλασῖτες τοῦ ΚΙΚΕ ἐφέρθησαν στὰ παιδιά, ἀγόρια καὶ κορίτσια τῆς ΕΔΕΕ. Σ' αὐτὰ ξέσπασαν τὰ ἄγρια ἐνστικτά τους καὶ τὸ μῖσος των, διά νὰ τὰ τρομοκρατήσουν καὶ νὰ τὰ ἐντάξουν ἀκολούθως στὴν ἀντεθνικὴ ΕΠΟΝ.

Ἔτσι κατὰ πρῶτον ὑπέστη φρικὰ βασανιστήρια συλληφθεὶς ἐκ τῶν πρώτων κατόπιν προδοσίας τὸ στέλεχος Ν. Ρόδιος διευθυντὴς τύπου καὶ προπαγάνδας τῆς ΕΔΕΕ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1944 καὶ βασανισθεὶς τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1945.

Ἐξ ὧρες τὸν παίδευσαν μὲ ἀνακρίσεις καὶ κτυπήματα ἀνηλεῆ καὶ ὀργανωμένο ξύλο (φάλαγγα). Τοῦ κρεμοῦσαν τὰ πόδια ψηλὰ καὶ τὸν κτυποῦσαν μὲ στυλιάρια ἀπὸ κοσμῆ, τοῦ ἔρριχναν ἁλάτι στὶς πληγὲς, τὸν ἔσερναν ἀπὸ τὰ μαλλιὰ στὸ πάτωμα, τὸν κλωτσοῦσαν σὰν μπάλα στὸ κεφάλι, τὸν γροθοκοποῦσαν ζητῶντας νὰ μάθουν πρόσωπα καὶ πράγματα τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐθνικῆς μας ἀντιστάσεως τοῦ ΕΔΕΣ.

Τίποτε δὲν κατώρθωσαν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν. Πιστὸς στὸν ὅρκο του ἔκλεισε τὸ στόμα καὶ καρτερικὰ ὑπέμενε τὸ μαρτύριό του. Ἐξῆ μῆνες χαροπάλευε μὲ τὰ τὰ βασανιστήρια. Τὰ πόδια του λίγο ἔλειψε νὰ τὰ κόψουν οἱ γιατροὶ (μετὰ τὴν συμφωνία τῆς Βάρκιζας) ἀπὸ γάγγραινα ἡ ὁποία ὑποχώρησε ὡς ἐκ θαύματος. Ἄλλη φορὰ θὰ ἐκθέσωμε λεπτομερείας τοῦ δράματος ποὺ ἔζησεν ὁ Ν. Ρόδιος.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα στελέχη δὲν γλύτωσαν τὰ βασανιστήρια.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Γιῶργος Σκριβάνος ὁ Ἰωάννης Παπαγεωργίου καὶ τὰ κορίτσια Σταυροῦλα Κοντογιώργου, Ἑλλη Μπίτζιου, Νίνα Παπαδημητρίου (σύζυγος τοῦ κ. Εὐαγγέλου Ζώτου συμπολεμιστοῦ καὶ τ. βουλευτοῦ), Ἀνθοῦλα Βασιάδου δημοδιδασκάλισσα κλπ.

Ἐξ αὐτῶν δημοσιεύομε κατωτέρω τὴν γραπτὴν κατάθεσιν τῶν βασανιστηρίων τῆς συμμαχητρίας Ἑλλης Μπίτζιου τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε μετὰ τὴν εἴσοδον τῆς ἐθνοφυλακῆς στὰ Γιάννινα στὴν διοίκηση τῆς ΕΔΕΕ.

Ἰδοὺ τί γράφει ἡ ἡρωϊκὴ Ἑλληνοπούλα διὰ τὸ δράμα της.

Ἂς τὸ διαβάσουν ὅλοι καὶ ἰδιαιτέρως οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς διά νὰ ἀντιληφθοῦν τί σοῦ καθεστὼς ἤθελαν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν οἱ αἱμοβόροι κόκκινοι λύκοι τοῦ ΚΚΕ.

Ἂς τὰ διαβάσουν καὶ οἱ παρασυρμένοι στὰ κομμουνιστικὰ δείκτυα λαμπράκηδες καὶ νὰ συγκρίνουν τὸ «φασιστικὸ» καθεστὼς ποὺ ἔχομε σήμερα στὴν πατρίδα μας ἐὰν τὸ «δημοκρατικὸ» καθεστὼς ποὺ θὰ μᾶς ἔφεραν οἱ δολοφόνοι τοῦ ΚΚΕ ποὺ δυστυχῶς κατώρθωσαν νὰ τοὺς παρασύρουν στὰ ἄδυτα τοῦ κομμουνιστικοῦ πανσλαυϊσμοῦ διά νὰ γίνουν ὄργανα ξένης δυνάμεως...

Η ΓΡΑΠΤΗ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Ὑπῆρξαν τόσο μαρτυρικὲς καὶ φρικτὲς αἱ ἡμέρες μέσ' τὴν Ἀκαδημία ποὺ ὅσο κι' ἂν προσπαθήση κανεὶς νὰ τὶς περιγράψη μὲ λέξεις ἐπάνω στὸ χαρτὶ δὲν θὰ ἠπορέση ποτὲ νὰ δώση μιὰ ἀληθινὴ καὶ ζωνταγὴ εἰκόνα.

Ἦταν δώδεκα ἡ ὥρα τὸ μεσημέρι ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ «συναγωγιστὰς» μὲ διέταξε νὰ ἐγκαταλείψω τὸ κρατητήριο γιὰ νὰ πάω στὸ γραφεῖο τῶν ἀνακρίσεων. Ἡ στιγμὴ ἦτο πολὺ σκληρή. Τόσοι καὶ τόσες πρὶν ἀπὸ μένα εἶχαν περάσει ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ καταραμένο δωμάτιο καὶ ἤξερα καλὰ τὶ μὲ περίμενε. Ἐν τούτοις ἔρριξα μιὰ τελευταία ματιὰ στὸν πατέρα μου κι ὅλους τοὺς ἄλλους συγκρατουμένους καὶ ράθηξα γιὰ τὸν Γολγοθᾶ.

Ὁ Πετρίτης (φρούραρχος) ὁ καπετάνιος Ἀστέρης καὶ κάποιος ἔφεδρος Ἀνθ)γὸς Πέτρος Σαμιανος ὀνομαζόμενος, ὑπῆρξαν οἱ βασανισταί μου. «Εἶσαι ἡ μόνη, μοῦ εἶπαν, ἡ ὁποία δὲν ἔχεις ἀκόμη ἀνακριθῆ καὶ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ σένα νὰ μάθουμε ὅσα μᾶς ἀπέκρυψαν οἱ ἄλλοι» καὶ ἐν συνεχείᾳ: «Κατηγορεῖσε ὅτι τὴν 7—1—45 συγκέντρωσες εἰς τὸ σπίτι σου μέλη τῆς ΕΔΕΕ ἐμίλησες γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς προσπαθῶντας νὰ φανατίσης τὰ μέλη της καὶ κατόπιν ἔκανες καταμερισμὸν ἐργασίας. Δὲν εἶναι ἔτσι; Δὲν τὸ ὁμολογεῖς κι ἐσὺ ἡ ἴδια; Μὴν θελήσης νὰ τὸ ἀρνηθῆς γιατὶ κοίταξε ἐδῶ (μοῦ ἔδειξαν ἕναν βούρδουλα εἰδικῶς φτιαγμένον ἀπὸ καλῶδια) θ' ἀναγκασθῆς ἀφοῦ τὸν δοκιμάσης νὰ ὁμολογήσης κι ἄλλα ὄχι μόνον αὐτά. Συγκέντρωσα ὅλο μου τὸ θάρρος καὶ φώναξα «ὄχι—ὄχι, δὲν εἶναι ἀλήθεια, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ σκευωρία δική σας». Ἡ δικαία αὐτὴ ἀρνησίς μου ἐστάθη ἱκανὴ νὰ διώξη ἀπ' αὐτοὺς τὴν προσποιητὴ τους εὐγένεια ποὺ εἶχαν δείξει κάπως στὴν ἀρχή, νὰ τοὺς ἀπογυμνώνη ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνην αἴσθημα καὶ ν' ἀποκαλύψη σ' αὐτοὺς τὶς ἐγκληματικὲς των μορφὲς καὶ ἐγκληματικὰ ἐνστικτά των.

Μοῦ ἀφήρεσαν τὸ παλτὸ κι ἄρχισαν νὰ κτυποῦν μὲ τόσην λύσσα ποὺ ἔκαναν τὸν βούρδουλα νὰ σφυρίζη στὸν ἀέρα, μὴ παραλύποντες νὰ μὲ ὑ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΠΥΚΝΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΘ-ΝΕ

ΕΠΑΙΝΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

Ιον. Η ΤΑΜΠΕΛΛΑ

Ἡ Ἡγουμενίτσα δικαιοῦται τὸν Ἐθνικὸν ἔπαινον.

Εἶναι ἡ μόνη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ὅπου δὲν «φυγουράει» ἡ ταμπέλα τῆς ΕΔΑ.

Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται εἰς πολλοὺς λόγους. Εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς αὐξανομένης ἐθνικῆς δραστηριότητος τοῦ Συνδέσμου ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ Θεσπρωτίας γεγονὸς ποὺ ἐπροκάλεσεν τὸ «σπάσιμο τοῦ ἠθικοῦ» τῶν ἐλαχίστων ὀπαδῶν τῆς ἀριστερᾶς οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικῶς ἔχουν ἀπομονωθῆ ἐκ τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου τῆς πόλεώς μας.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀντιπαρέλθωμεν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἀριστεροὶ κατενόησαν ὅτι προτιμότερον δι' αὐτοὺς εἶναι νὰ ζοῦν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν συμπολιτῶν παρὰ νὰ ἐκτρέπωνται εἰς ἐξάλλους ἐνεργείας, εἰς ἀκρότητας ὡς καὶ εἰς ἀνεθνικὰς ἐκδηλώσεις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν «δημοκρατικῶν» ἐλευθεριῶν ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ καλὸ τοὺς κάνει καὶ τοὺς ἐκθέτει ἔτι περισσότερον στὸν φιλήσυχο καὶ νομοταγῆ λαό.

Κατὰ τὸ παρελθὸν παρ' ὅλας τὰς «τονωτικὰς» ἐπισκέψεις τῶν «τρανῶν» καὶ λοιπῶν στελεχῶν Ἰωαννίνων (Βαμβέτσηδων—Σκοποϊλίδων καὶ δὲν συμμαζεύεται) δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνασυγκροτηθοῦν.

Νὰ ποῦμε ὅτι: «Ὁ λύκος δὲν ἀλλάζει τὸ μαλλί»; εἶναι βέβαια κάτι κι' αὐτό.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ διαρκὴς ἐπαγρύπνησις καὶ νὰ μὴ ἐπαναπαύεται ὁ λαός, στὴν ἐπιφανειακὴν αὐτὴν ἀδράνειαν καὶ σιωπή... Ἂς ἔχει πάντα κατὰ νοῦ τὴν λαϊκὴ παροιμία «ἀπ' τὸ σιγανὸ ποτάμι νὰ φοβᾶσαι...».

Πάντως τὸ κατέβασμα τῆς ταμπέλας τῆς ΕΔΑ ἦταν πράγματι μιὰ νίκη τοῦ λαοῦ τῆς Ἡγουμενίτσας καὶ γενικώτερα τῆς Θεσπρωτίας.

Εἴθε τοῦτο νὰ συμβῆ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι θὰ ἐπέλθῃ ἡ πλήρη εἰρήνη στὴ χώρα μας.

2ον. Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Μὰ καὶ κάτι ἄλλο. Ἡ Ἡγουμενίτσα καὶ ὁλόκληρος ἡ Θεσπρωτία εἶναι ἡ μόνη περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος ὅπου δὲν ἐμολύνθη ἡ νεολαία ἀπὸ τὸ ἀντεθνικὸν μικρόβιον τῶν Λαμπράκηδων.

Ἀκόμη ἕνας ἔπαινος λοιπὸν ἀνήκει στὸ ἀκριτικό μας Νομό.

Ὅπου ἀπεπειρώθησαν οἱ ἀριστεροὶ προσέκρουσαν στὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ἀντίδραση τοῦ φιλησύχου λαοῦ ὅστις δὲν ἔχει διάθεσιν νὰ ρίξῃ τὰ τέκνα του βορρᾶ στὸ στόμα τοῦ λύκου, νὰ γίνουν ἀρνησιπάτριδες καὶ νὰ δεχθοῦν τὴν ρετσινιὰ τοῦ κομμουνιστῆ —γεννιτσάρου τῶν σλαύων, τοὐτέστιν ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω ἡ νεολαία τῆς Θεσπρωτίας χάρις στὸ ἐθνικὸ συναίσθημα τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ της ἔμεινε ἀμόλυντος καὶ ἀδιάφορη ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κηρύγματα, ἀφοσιωμένη πιστὰ στὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ στὴν ἰδέα τῆς πατρίδος χάριν τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς των τόσους ἀγῶνες, θυσίας καὶ αἷμα προσέφερον στὸ βωμὸ τῆς πατρίδος.

Οὕτω μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη ἡ νεολαία τὴν εἴδηση τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Νεολαίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τῆς θρυλικῆς ΕΘ—ΝΕ ἡ ὁποία θὰ δώσῃ στοὺς νέους τὸ συναίσθημα τῆς ὑπερηφανείας, ὅτι ἐγεννήθησαν Ἕλληνες, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅτι εἶναι Ἕλληνες, τῆς χαρᾶς ὅτι εἶναι ΕΛΛΗΝΕΣ, τῆς ἀποφασιστικότητος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μετὰ θάρρους τοῦ μέλλοντος τῆς ζωῆς των καὶ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ὅτι ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης θὰ ὑπερασπίσουν τὴν Πατρίδα ἀπὸ κάθε ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ἐχθρόν.

Τοιούτους νέους θὰ γαλουχίσῃ ἡ ΕΘ—ΝΕ καὶ οὐχὶ τραμπούκους καὶ ὀχλοκράτας τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἕρμαια τῶν πολιτικῶν παθῶν.

Αὐτὸ βεβαίως δὲν θὰ γίνῃ μόνο εἰς τὴν Θεσπρωτίαν ὅπου ἐτέθησαν αἱ βάσεις. Στὰ Ἰωάννινα ἡ νεοεκλεγεῖσα Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων της ἦτο ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς ΕΘ—ΝΕ.

Τὸ ἴδιο θὰ γίνῃ καὶ στὰς ὑπολοίπους περιφερείας, στὰ νησιά, στὴν Αἰτωλοακαρνανία, Θεσσαλία, Μακεδονία κλπ. Μὲ σταθερὸν ρυθμὸν θὰ ὀργανωθοῦν ὅλοι οἱ νέοι.

Σύνθημα τῆς ὀργανώσεως:

«ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΑ ΝΟΙΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ».

Ἂς εὑρίσκονται λοιπὸν σὲ ἐθνικὴ ἐπιφυλακὴ οἱ νέοι διὰ τὴν προσχώρησή τους στὴν ὀργάνωση τῆς Νεολαίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ ΔΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΥΣΕΤΕ

Στὴν Πειραιᾶ τάκαναν γιαλιὰ—καρφί. Καὶ ἐπαναγυρίζαν. Γιατί; Διότι βρήκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ποδοπατήσουν τὰ ἱερὰ ἄμφια, βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ βλακτίσουν τὰ ἱερὰ σκεύη βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ προμοκρατήσουν τοὺς ἱερεῖς νὰ δείξουν ποιὲς εἶναι αἱ ἀπόκρυφες ἐπαναστατικὲς διαθέσεις των.

Αὐτοί, οἱ Λαμπράκηδες.

Πρῶτος καὶ καλλίτερος, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας αὐτῆς ἀνηκοῦ στου συμπεριφορᾶς τῶν τεντυμπούδων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ὁ «μπουζουκλῆς» ἀρχηγός των ὁ Μίκης Θεοδωράκης ποὺ διαλαλεῖ φανερὰ δίχως νὰ λογαριάζῃ κανέναν (γιατὶ τέτοια... φασιστικὴ δημοκρατία ἔχομε ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα) δίχως νὰ δίδῃ σημασία οὔτε στοὺς Νόμους οὔτε στὸ Σύνταγμα νὰ διαλαλῆ ὅτι: «εἶμαι κομμουνιστής».

Μυ τέτοιο ἀρχηγὸ τέτοια δι δασκαλία τοὺς γίνεται. Νὰ εἶναι πάντα δημιουργοὶ καὶ κήρυκες τῆς ἀνωμαλίας.

Ἀπεδείχθη γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τί μέλλον θὰ ἐξασφαλίσουν αὐτοὶ οἱ νέοι στὴν Ἑλλάδα ἂν τυχὸν ἐπικρατήσῃ ὁ ξενοκίνητος σλαυόδουλος κομμουνισμός

Τίποτε καλόν.

Οἱ καθοδηγηταί των τοὺς ἐνσταλάζουν τὰ αἰσθήματα τοῦ μίσους, πρὸς κάθε ἐθνικὸν ἰδεῶδες. Πρὸς κάθε συνάνθρωπόν των.

Ἔτσι ἔχουν χάσῃ κάθε ἰδανικὸν σὰν Ἕλληνες, σὰν πατριῶτες ποὺ γεννήθηκαν στὴν Ἑλλάδα σὰν μέλλοντες πολῖτες τῆς χώρας αὐτῆς.

Ἔχασαν κάθε αἴσθημα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἱερεῖς πρὸς τὶς ἱερὲς τελετουργίες πρὸς τὴν Θρησκείαν πρὸς τὸν Θεόν.

Ἀποτελοῦν πλέον σήμερον μίαν τάξιν ἀνδρειοκέλλων τὴν ὁποίαν διευθύνει κατὰ βούλησιν ἡ κομμουνιστικὴ «κεφαλή» των ὅπως ὀρθῶς γράφει συνάδελφος.

Καὶ προβάλλει τὸ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἁρμοδίους. Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν:

«Τί περιμένετε λοιπὸν ἀκόμη νὰ δοῦν τὰ μάτια σας. Τί περιμένετε ἀκόμη νὰ κάνουν οἱ Λαμπράκηδες διὰ νὰ τοὺς διαλύσετε;».

Ἢ πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ὁ πληττόμενος λαὸς δικές του πρωτοβουλίες;

Ἡ ὑπομονὴ ἔχει τὰ ὅριά. Τὸ γρηγορώτερο νὰ διαλυθοῦν οἱ Λαμπράκηδες.

Ὁ ἀγωνιστικὸς κόσμος τῶν ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ κρατιέται μὲ μεγάλη δυσκολία διότι ἡ ἀγανάκτησις ἔχει φθάσῃ σὲ ἀφάντασστο σημεῖο.

Γιὰ σκεφθῆτε λοιπὸν ποιὸ εἶναι τὸ συμφέρον τῆς χώρας καὶ δῶστε τὸ καίριο πλῆγμα στὸν κομμουνισμὸ ὅσο εἶναι καιρός.

ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ ΟΙ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ.

ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΟΥ ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ: ΤΑΧΕΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΜΗΤΡΩΩΝ. ● ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΠΑΝΤΟΣ ΣΚΑΡΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΠΑΡΕΙΣΦΡΥΣΑΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΜΑΣ ● ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΟΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ● ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΙΣ ● ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΦΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ. κλπ. κλπ. ● ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Του ἀνταποκριτοῦ μας).— Νέος ἄνεμος ἐθνικῆς αἰσιοδοξίας πνέει στὸν Νομό μας μετὰ τὴν ἀναλήψιν τῆς νέας Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ ὑπὸ τελείως νέων δραστηριοτήτων μελῶν, ἡ ὁποία τελικῶς μετὰ τὴν παραίτησιν καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Χρήστου, διεμορφώθη ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Χαρίλαος Τσύγκας δικηγόρος, ἀντιπρόεδρος Σπῦρος Κων)πουλος συντ. οἰκονομ. ἔφορος Δωδώνης, Γεν. Γραμματεὺς Σπῦρος Μακόπουλος κτηματίας, Ταμίας Γεώργιος Στάμος κτηματίας. Καὶ μέλη Ἀγαμέμνων Καρπούζης δημόσ. ὑπάλληλος, Λέανδρος Ξένος γεωπόνος, Εὐάγ. Φακατσέλης δημοσιογράφος, Κων)ινος Τόλης αὐτοκινητιστὴς καὶ Ι. Πατσούρας συνταξιοῦχος.

Ἐκτὸς τῆς προκηρύξεως τὴν ὁποίαν ἐξέδωσεν ἡ νέα διοίκησις τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἡ «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ» εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ ἥτις ἐπροκάλεσεν θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ στὸν ἀγωνιστικὸν κόσμον καὶ γενικώτερα στὸν ἐθνικόφρονα λαὸν τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ μας ἡ διοίκησις προέβη καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐνεργείας διὰ τὴν ταχείαν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Συνδέσμου ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξευρεσιν καταλλήλου καὶ εὐπρεπεστέρου χώρου διὰ τὴν στέγασιν τῶν γραφείων.

Ὡσαύτως ἀπέστειλε ἔγγραφα πρὸς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ταχείαν προώθησιν τῶν ἀγωνιστικῶν αἰτημάτων. Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἀναδιοργανώσεως ἀπεφασίσθη σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πλήρης ἐκκαθάρισις τῶν μητρώων ἀπὸ διάφορα ἄτομα τὰ ὁποῖα παρεισέφρυσαν εἰς τὰς ἀγωνιστικὰς τάξεις ὑπ' ἀγνώστους μέχρι στιγμῆς λόγους ὡς καὶ τὴν διαγραφὴν «σκάρτων» στοιχείων.

Ἐπίσης ἡ νέα διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἀπεφάσισεν τὴν ἀμα συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν ἀγῶνας, τῶν χωρίων, τῶν περιφερειακῶν, ἐπαρχιακῶν διοικήσεων καὶ τῶν τομέων τῆς πόλεώς μας. Ἅπασαι αἱ ὡς ἄνω ἐπιτροπαὶ καὶ διοικήσεις εἶχον περιέλθει εἰς τελείαν ἀφάνειαν καὶ ἀδράνειαν ὑπὸ τῆς προηγουμένηςΔιοικήσεως γεγονὸς ποὺ ἔβλαψε τὰ μέγιστα τὴν ὅλην ἀγωνιστικὴν ὑπόθεσιν ὡς καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐπαγρύπνισιν ἐπὶ γενικωτέρων ἐθνικῶν θεμάτων.

Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ἡ διαρκὴς ἐπαφὴ ὅλων τῶν διοικήσεων ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ Ἠπείρου διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τοὺς πολεμιστὰς τοῦ ΕΔΕΣ θεμάτων (δικαιώσεως —ἀναγνωρίσεως— προστασίας κλπ.) ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πεδίου.

Πιστεύεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐχόντων γνώμην ὅτι ἀπωλέσθη πολύτιμος μὲν χρόνος μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ οὕτος θ' ἀναπληρωθῇ τάχιστα ὑπὸ τῆς δραστηριότητος νέας διοικήσεως ἡ ὁποία μέλημά της ἔταξε ὅπως ἐργασθῇ ἐπὶ καθαρῶς νέων, ὑγιῶν βάσεων ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων δραστηριότητος, ὅπως ἁρμόξῃ εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν δόξαν τῶν ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ.

Τέλος ἡ διοίκησις διὰ τὴν πλήρη ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιότητος τῶν συμπολεμιστῶν τόσον κατὰ τὴν παρουσίασίν των εἰς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων θεμάτων ἰδιωτικῆς φύσεως, ὅσον καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Συνδέσμους καὶ διοικήσεις διὰ τὴν ἀναγνώρισίν των ὡς ἐθνικῶν πολεμιστῶν ἀπεφάσισεν τὴν ἔκδοσιν εἰδικῶν ταυτοτήτων.

Οὕτω διὰ τῶν ταυτοτήτων τούτων θὰ τεθῇ τελεία καὶ παῦλα εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιτηδείους οἵτινες κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν ἐδιπλωψήφουν καὶ ἄλλοι χωρὶς νὰ ὑπῆρξαν ἀγωνισταὶ προσήρχοντο καὶ ἐψηφίζον. Οὗτοι ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγένοντο ἀντιληπτοὶ καὶ ἐδημιουργοῦντο παράπονα καὶ ὀξύτητες.

Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς οὐδεὶς θὰ δύναται νὰ προσέρχεται εἰς ψηφοφορίαν ἐὰν δὲν παρουσιάζῃ τὴν ταυτότητά του.

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ Σύνδεσμος θὰ προβῇ εἰς εἰδικὰς ἐνεργείας πρὸς τὰς ἀρχὰς οὕτως ὥστε αὗται εἰς περιπτώσεις ἐξυπηρετήσεως ἀγωνιστῶν νὰ αἰτοῦνται τὰς ὡς ἄνω ταυτότητας διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγωνιστοῦ τῶν ΕΟΕΑ—ΕΔΕΣ.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ: ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΤΕΛΟΣ

Φ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ: Ο 'ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΘΑ ΜΕΤΑΤΕΘΗ,

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Φώτιος Πιτούλης ἐδέχθη εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Συνδέσμου ΕΔΕΣ Θεσπρωτίας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων —ὡς γράφομεν ἀλλαχοῦ— εἰς γενομένην ἐρώτησιν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ ὑπηρετῶν ὡς διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Θεσπρωτίας κ. Θεοτόκης θ' ἀντικατασταθῇ ἢ θὰ μετατεθῇ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΙΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΔΕΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου Θεσπρωτίας πλαισιωμένη καὶ ὑπὸ στελεχῶν μετέβη τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων στὸ ἀκριτικὸ Φυλάκιο τῆς Σαγιαδος Ἡγουμενίτσης ὅπου ἐπισκεφθῆ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀκρίτας.

Ἡ συνάντησις τῶν βετεράνων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς κατοχῆς τῶν σταυραετῶν τῶν Ἠπειρωτικῶν βουνῶν τοῦ ΕΔΕΣ μετὰ τῶν σημερινῶν φρουρῶν τῆς πατρῴας γῆς ὑπῆρξεν συγκινητική.

Οἱ ἀκρίτες μας μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ΕΔΕΣ καὶ ἐξέφραζον διὰ παντὸς τρόπου τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν διὰ τὴν ἐπίσκεψίν των.

Ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς σὺν τοῖς ἄλλοις μετεφέρθησαν αἱ εὐχαὶ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ ἀνεπτύχθη εἰς τοὺς ἀκρίτας ἡ τιμητικὴ διάκρισις ὡς φρουρῶν τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος μας.

Ἐπίσης ἐτονίσθη ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος ποὺ ἀπειλεῖ τὴν χώραν μας ὡς ὕπουλος ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς ὅστις τόσα δεινὰ ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν πατρίδα μας.

Τέλος ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῶν ἡρωϊκῶν ἀκριτῶν ἐπὶ τῆς διοφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων ὑπὸ παντὸς ἐχθροῦ καὶ ηὐχήθησαν μὲ τὸ καλὸ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς οἰκίας των ἄμα τῇ λήξει τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς των ὡς στρατιωτῶν —φρουρῶν τῶν αἱματοβαμμένων συνόρων μας.

Εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Φυλακίου προσεφέρθησαν γλυκά, κρασί, τσιγάρα καὶ περιοδικά.

Ἐπίσης διετέθησαν διάφορα εἴδη διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ Φυλακίου Μαυρομάτη.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. Φ. ΠΙΤΟΥΛΗ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΕΠΕΛΥΣΕ ΠΛΕΙΣΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συμβάλῃ διὰ τὴν παραχώρησιν οἰκοπεδικῆς ἐκτάχεως εἰς τοὺς Ἀγωνιστὰς τῶν ΕΟΕΑ – ΕΔΕΣ νομοῦ Θεσπρωτίας

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Φ. Πιτούλη ὅστις ἐξεπροσώπευσεν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἐπετείου τῆς μάχης Κονίτσης οὕτος συνεργάσθη μεθ' ὅλων τῶν παραγόντων τῶν δύο Νομῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων.

Ἐπίσης ἔδωσε πιστώσεις πολλῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων παραγωγικῶν ἔργων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Νομούς.

Εἰς τὰς δύο Νομαρχίας συνεσκέφθη μεθ' ὅλων τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνώπιον πάντων τούτων ἐδέχθη ἐπιτροπὰς καὶ μεμονωμένα ἄτομα ἀ ὁποῖα τοῦ ὑπέβαλλον αἰτήσεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων.

Εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Θεσπρωτίας εἰς Ἡγουμενίτσαν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν αἰδεσιμωτάων ἱερέως Λεωνίδα Τζανῆ, καὶ τῶν Βασ. Κουτσοκώστα, Ζῶη Πανταζῆ καὶ τοῦ ἀρχισυντάκτου μας Ν. Ρόδιου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεφέρθη ἐπὶ διαφόρων θεμάτων μεταξὺ τῶν ἁποίων καὶ τὸ θέμα τῆς παραχωρήσεως οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως εἰς τὸν οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν τοῦ Συνδέσμου ΕΔΕΣ

Μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ πλήρους κατανοήσεως ὁ συμπολεμιστὴς ὑφυπουργὸς ἤκουσε τὰ αἰτήματα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δοθῇ εὐμενὴς λύσις διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀγωνιστῶν οἵτινες στεροῦνται παντελῶς στέγης. Ἡ ἐπιτροπὴ εὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑφυπουργὸν ὅστις ὑπεσχέθη ἀμέριστον συμπαράστασιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

ΟΛΟΣ Ο ΛΑΟΣ ΝΑ ΣΗΚΩΣΗ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΨΗΛΑ

Ὑπὸ τοῦ συμπολεμιστοῦ ὁπλαρχηγοῦ τοῦ ἀγῶνος ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΛΩΡΟΥ ἐκ Καταρράκτη —Ἀγνάντων ἐλάβαμεν μακροσκελῆ ἐπιστολὴν ἐκ Τσεπελοβου ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ καλὸς αὐτὸς Ἕλληνας μας γραφει:

Τσεπέλοβον 8—12—65

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε Βασίλη,

Ἡ μόνη μου χαρὰ ἦταν ὑστερα ἀπὸ τοσαι χρόνια, ἀπὸ τὸ 1945 ποὺ εἶδα ἐπιτέλους τὴν ἐφημερίδα τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως τῶρα ποὺ παραμένω γιὰ λίγο στὸ Τσεπέλοβο —Ζαγορίου.

Ἀνέγνωσα, ἀπὸ κάποιον ἄλλον ποὺ τὴν ἔπαιρνε, τὰ γραφόμενα καὶ εὐχαριστήθηκα πολύ. Ἐνθυμήθηκα τὰ παλιὰ μου χρόνια ὅπου γύριζα στὰ βουνὰ διὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καὶ καθὼς εἶδα τά γραφόμενα τοῦ ἀειμνήστου νούνου μου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ΕΔΕΣ Ναπ. Ζέρβα ἀγάλιασα. Τά βγάλετε ὅλα στὴ φόρα νὰ τά δοῦν καὶ ὅσοι δὲν τά ἔζησαν γιατὶ λίγο ἔλειψε νά μάς περιμαντρώσουν οἱ κομμουνιστές ποὺ μὲ τόση μαεστρία κάναν τὴν δουλειά τους ἐπὶ Γερμανῶν καὶ καιμουφλαρίστηκαν στὸ ὄνομα «δημοκρατία» καὶ ἔκαναν ὅτι θέλανε. Εἶχαν καταντήσει ἡ σκιά. Καὶ ὅτι ἔλεγε ἡ ΕΔΑ ἐκτελοῦνταν.

Θὰ μᾶς ἔβαζαν στὸν ὕπνο καὶ θὰ ξημερώναμε μὲ ἄλλη κοινωνία.

Εὐτυχῶς ὅμως βρέθηκαν πατριῶτες διὰ τὴν Ἑλλάδα, φιλότιμοι Ἕλληνες καὶ ἀντιμετώπισαν τὴν καταστροφή.

Τὼρα πρέπει ὅλος ὁ λαὸς νὰ σηκώσῃ τὸ μέτωπο ψηλὰ καὶ νὰ μὴ ξεχνᾶ ὅτι εἴμαστε Ἕλληνες.

Πιστεύω ὅτι ὅταν εἴμαστε ἑνωμένοι ὅλο οἱ πατριῶτες τὸ ΚΙΚΕ (ΕΔΑ) δὲν θὰ κυριαρχήσῃ ποτὲ στὴν Ἑλλάδα.

.....

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ζῇ καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τῶν Μεγάλων συμμάχων καὶ τοῦ ΝΑΤΟ. Θὰ ἀμυνθῇ καὶ θὰ συντρίψῃ τοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς.

Μόσχα, Βουλγαρία, Ἀλβανία ὅσους πράκτορας καὶ ἀν στείλουν δὲν θὰ κατορθώνουν νὰ μᾶς ὑποδουλώσουν.

Θὰ μᾶς ὁδηγῇ ἡ δόξα μας. Θὰ μᾶς ὁδηγοῦν οἱ Ἥρωές μας, ὁ Θεόδ. Κολοκοτρόνης, ὁ Ἀθαν. Διάκος, ὁ Κωνσταντάκης οἱ Μπιζανομάχοι, οἱ πολεμιστὲς τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, ὁ ἀρχηγός μας Ναπ. Ζέρβας, οἱ ἥρωες ποὺ συνέτριψαν τὸν συμμοριτοπόλεμον τοῦ ΚΙΚΕ

.....

Εἴμουν ἀπ' τὴν ἀρχὴ ποὺ βγῆκε στὸ κλαρὶ ὁ Ζέρβας, στὸ ἀντάρτικο τοῦ ΕΔΕΣ.

Ἔλαβα μέρος σὲ πολλὲς μάχες καὶ στὴν ἐπιχείρηση τῆς ἀνατινάξεως τοῦ Γοργοποτάμου. Εἰς τὶς μάχες Πρεβέζης, Πάργας, Παραμυθιᾶς, Πέρδικας, Μούρτου, μὲ τοὺς γερμανοϊταλοὺς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Θεσπρωτίας ἀπὸ τοὺς κακοῦργους ἀλβανοτσάμηδες.

Ἤμουνα εἰς τὸ 2ο Τάγμα Γενικοῦ Ἀρχηγείου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τάγματος Γαλάνη Δημητρίου.

.....

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ στέλετε τακτικῶς τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ θὰ σᾶς ἀποστείλω ἀ γράψητε συνδρομητὰς ὅσους εἶχα μαζί μου στὸν ἀγῶνα.

Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποστηρίξωμε τὴν ἐφημερίδα μας.

Τὼρα στεῖλτε καὶ στὸν ἀδελφό μου ὁ ὁποῖος εἶναι θύμα στὴν Πρέβεζα, Κων)νον Βλάχον ἀγροφύλακα Καταρράκτην —Ἀγνάντων.

Γειὰ χαρά. Καλὴ νίκη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΟΣ

Ὁπλαρχηγὸς

ΣΗΜ. «Ε. Α.». Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως ἀγαπητὲ συμπολεμιστὰ Φλῶ